

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิตระดับปริญญาตรีต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี
สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวกัลยา สุวรรณมัลย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

พฤษภาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

378.38
ก300ค
ร.๕

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิตระดับปริญญาตรีต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี
สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวกัญญา สุวรรณมัลย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
พฤษภาคม 2547

h 251306

กัลยา สุวรรณมัลย์. (2547). ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิตระดับปริญญาตรี
ต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2545. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ญัฐกา ตันสกุล

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของ
นิสิตระดับปริญญาตรีต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 ประชากรที่ใช้คือนิสิตที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรปริญญาตรี
ต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ผ่าน
การศึกษาในปีการศึกษา 2545 แล้ว กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 255 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ
เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยข้อคำถาม รวม 40 ข้อ สถิติที่
ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และ
ค่า χ^2

ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง
หลักสูตร 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา
2545 พบว่า นิสิตมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อ 1 ปีการศึกษาเป็นจำนวน 125,573.73 บาท โดยมี
ค่าใช้จ่ายในเรื่องอาหารมากที่สุด รองลงมาคือค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าบำรุงและค่าธรรมเนียม
การศึกษา ค่าที่พักรวมทั้งค่าสาธารณูปโภค ค่าพาหนะเพื่อเดินทางระหว่างที่พักหรือที่ทำงาน
กับมหาวิทยาลัย ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด และมีค่าใช้จ่ายใน
เรื่องค่าพาหนะเพื่อเดินทางไปกลับระหว่างที่พักในกรุงเทพมหานครกับภูมิลำเนาเดิมน้อยที่สุด
และจากการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัว จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม
อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต พบว่า
นิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน และนิสิตที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีค่าใช้จ่าย
ส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาทางการเงินของนิสิตระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง
หลักสูตร 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา
2545 พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาทางการเงิน สำหรับปัญหาทางการเงินที่นิสิตพบมากที่สุด
คือปัญหาทางการเงินด้านค่าที่พักอาศัยและอาหาร จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง
ปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพ
ปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต พบว่าอาชีพ
ปัจจุบันของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิตมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่
ที่พักอาศัยและอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง

ปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางและค่าใช้จ่ายทางการศึกษา กับเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น
ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือน
ของนิสิตพบที่มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

PRIVATE EXPENDITURE AND MONETARY PROBLEMS OF STUDENTS
BACHELOR OF BUSINESS ADMINISTRATION SPECIAL PROGRAM, FACULTY
OF SOCIAL SCIENCE, SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY,
ACADEMIC YEAR 2002

AN ABSTRACT
BY
MISS KANLAYA SUWANMALAI

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master Economics degree in Economics of Education
at Srinakharinwirot University
May 2004

Kanlaya Suwanmalai. (2004). *Private Expenditure and Monetary Problems of Students Bachelor of Business Administration Special Program, Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University, Academic Year 2002*. Master Project, M.Econ. (Economics of Education). Bangkok : Graduate school, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Asst. Prof. Nathaga Tanskul.

The purposes of this research were to study the private expenditure and monetary problems of students bachelor of business administration special program, faculty of social science, Srinakharinwirot University, academic year 2002. The population were students studied in bachelor of business administration special program, faculty of social science, Srinakharinwirot University, academic year 2002 and the sample of this research were 255 students. The tool used to gather the data was questionnaire including 40 questions. The statistics for analysis were arithmetic mean, standard deviation, t-test, F-test, and chi-square-test.

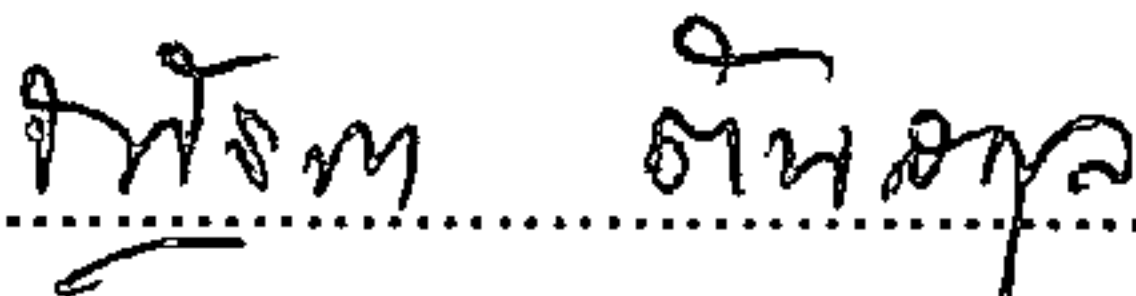
The result of students' private expenditure analysis showed that students' private expenditure per head per academic year were 125,573.73 baht. Students had food expenditure most, followed by tuition fee and other fee, accommodation and public utilities, transportation to and from university, educational accessories, miscellaneous spending, and expenditure for transportation between Bangkok and hometown respectively. The comparison of private expenditure by sex, academic field, academic year, hometown, parents occupation, parents income per month, and students income per month, showed that students, who had the difference in parents income per month and students who had the difference in income per month, had the differences in private expenditure significantly at the 0.05 level.

In the aspect of the monetary problems analysis. The result showed that most of students had no any problems. For students who had problems, accommodation and food expense were the most. The correlation analysis between accommodation and food expense problems with sex, academic field, academic year, hometown, parents occupation, parents income per month, students income per month, showed that there were correlation between accommodation and food expense problems with parents occupation, and with students income per month at the 0.05 level of significance. The correlation analysis between transportation expense problems and tuition fee problems with sex, academic field, academic year, hometown, parents occupation, parents income

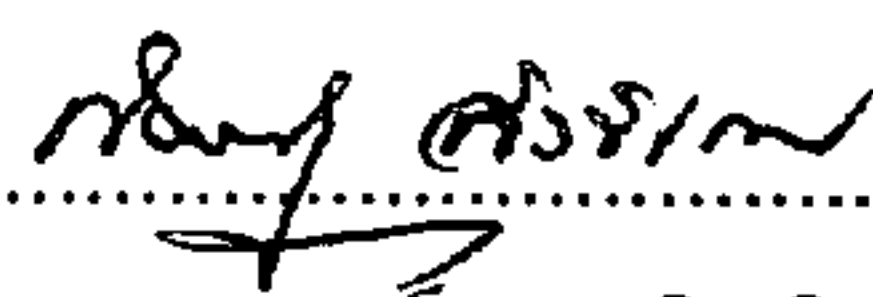
per month, students income per month, showed that there were no correlation at the 0.05 level of significance.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และ
คณะกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

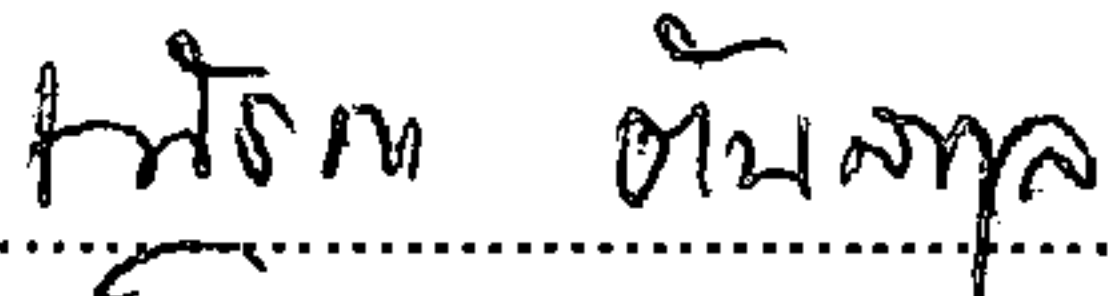
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณิชฎา ต้นสกุล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

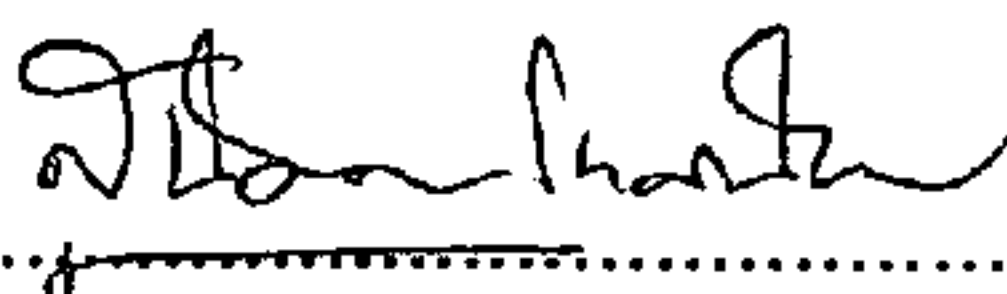
คณะกรรมการสอบ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณิชฎา ต้นสกุล)

ประธาน

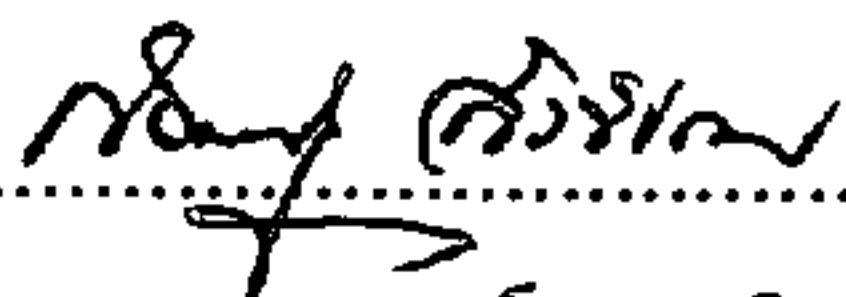

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุนิดดา เทศนิยม)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

วันที่ 27 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฐกา ตันสกุล ประธานกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนิตดา เทศนิยม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ท่านทั้งสามได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำในการจัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน อีกทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำวิจัย และรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้น และท่านทั้งสามยังเป็นแบบฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับศิษย์และงานด้านวิชาการอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต ซึ่งทำให้ผู้วิจัยรู้ว่าการศึกษในระดับปริญญาโทของผู้วิจัยนั้นมิได้สิ้นสุดลงเพียงการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลงได้ หากผู้วิจัยได้ซึมซับเอากระบวนการเรียนรู้ที่ถูกจุดประกายขึ้นในระยะเวลาที่ผ่านมา ให้กลายเป็นการเรียนรู้ที่ต้องสืบเนื่องต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด และจะต้องนำเอาความรู้นั้นไปยังประโยชน์ในการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการศึกษา จึงจะสมตามเจตนารมณ์ของเศรษฐศาสตรบัณฑิตอย่างสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษาและความถูกต้องด้านเนื้อหา และผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนทำให้งานวิจัยนี้ดำเนินไปด้วยความราบรื่นจนสำเร็จด้วยดี

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ บิดา มารดา รวมไปถึงญาติพี่น้องและเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ทั้งกำลังใจและกำลังใจที่ดีเยี่ยมตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

กัลยา สุวรรณมาลัย

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	/ ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	/ ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	/ ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
	สมมุติฐานในการวิจัย.....	10
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
	แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนและค่าใช้จ่ายทางการศึกษา.....	11
	แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา.....	11
	แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา.....	13
	ประวัติย่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ค่าธรรมเนียมคณะสังคมศาสตร์และ	
	สถิตินิสิตที่เข้ารับการศึกษานในสาขาบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2538-2544.....	15
	ประวัติย่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	15
	การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี.....	15
	บริการและสวัสดิการที่จัดให้นิสิต.....	16
	ค่าธรรมเนียมการศึกษาของนิสิตคณะสังคมศาสตร์.....	16
	สถิตินิสิตที่เข้ารับการศึกษานในหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขา	
	บริหารธุรกิจ.....	17
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
	ด้านค่าใช้จ่ายส่วนตัว.....	22
	ด้านปัญหาทางการเงิน.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีการดำเนินการวิจัย.....	26
	การกำหนดประชากรและกลุ่มอย่าง.....	26
	ประชากร.....	26
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	26
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	79
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	79
	กลุ่มตัวอย่าง.....	79
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	79
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	80
	สรุปผลการวิจัย.....	80
	อภิปรายผล.....	89
	ข้อเสนอแนะ.....	95
	ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	95
	ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	95
	บรรณานุกรม.....	97
	ภาคผนวก.....	100
	ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	114

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงจำนวนนิสิตในสาขาบริหารธุรกิจภาคสหพบ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2538-2544.....	17
2	จำนวนนิสิตชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 หลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจการบัญชี และบริหารธุรกิจการตลาด ปีการศึกษา 2545.....	27
3	ค่าความถี่ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต.....	34
4	ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยใน 1 ปีการศึกษาของนิสิต หลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545.....	35
5	ค่าความถี่ร้อยละของปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหาร จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม อาชีพ ปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต.....	38
6	ค่าความถี่ ร้อยละของปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต.....	41
7	ค่าความถี่ ร้อยละของปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต.....	45
8	การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต จำแนกตามเพศ.....	46
9	การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต จำแนกตามสาขาวิชา.....	48
10	การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต จำแนกตามระดับชั้น.....	49
11	การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต จำแนกตามภูมิสำเนาเดิม.....	50
12	การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต จำแนกตามอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง.....	51
13	การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง.....	53

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
30	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง กับระดับชั้น.....	68
31	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับภูมิสำเนาเดิม.....	69
32	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง กับอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง.....	70
33	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง กับรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง.....	71
34	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง กับรายได้ต่อเดือนของนิสิต.....	72
35	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา กับเพศ.....	73
36	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา กับสาขาวิชา.....	73
37	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา กับระดับชั้น.....	74
38	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา กับภูมิสำเนาเดิม.....	75
39	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา กับอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง.....	76
40	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา กับรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง.....	77
41	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา กับรายได้ต่อเดือนของนิสิต.....	78

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

14	เปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านที่พักอาศัย เป็น รายคู่.....	54
15	เปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านอาหาร เป็นราย คู่.....	55
16	เปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าใช้จ่าย เบ็ดเตล็ด เป็นรายคู่.....	55
17	การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของนิสิต.....	57
18	เปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของนิสิตกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านที่พักอาศัยเป็น รายคู่.....	58
19	เปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของนิสิตกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าอาหารเป็น รายคู่.....	59
20	เปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของนิสิตกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าพาหนะเป็น รายคู่.....	60
21	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหาร กับเพศ.....	61
22	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับ สาขาวิชา.....	61
23	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับ ระดับชั้น.....	62
24	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหาร กับภูมิสำเนา เดิม.....	63
25	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหาร กับอาชีพ ปัจจุบันของผู้ปกครอง.....	64
26	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหาร กับรายได้ต่อ เดือนของผู้ปกครอง.....	65
27	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหาร กับรายได้ต่อ เดือนของนิสิต.....	66
28	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง กับเพศ.....	67
29	ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง กับสาขาวิชา.....	67

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
---	---------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในบรรดาปัจจัยการผลิตซึ่งประกอบด้วยที่ดิน แรงงาน ทุน และผู้ประกอบการนั้น ทรัพยากรมนุษย์นับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของปัจจัยการผลิตถึงสองส่วน และเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดในกระบวนการผลิต และกระบวนการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้เพราะในการก่อให้เกิดผลผลิตทางเศรษฐกิจจะต้องมีการผสมผสานกันระหว่างทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีเทคโนโลยีเป็นตัวช่วยประสาน ซึ่งนับว่าเทคโนโลยีจะทวีความสำคัญขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากทรัพยากรธรรมชาติมีอยู่ในปริมาณที่จำกัด และลดน้อยลงทุกขณะ แต่เทคโนโลยีจะมีได้ก็ต่อเมื่อได้รับการค้นคว้า และประดิษฐ์ขึ้นมาโดยมนุษย์ ซึ่งความสามารถในการค้นคว้าและประดิษฐ์นี้ก็คือ คุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ที่ขึ้นอยู่กับการศึกษาเป็นสำคัญ (นวลทิพย์ ควกุล. 2527 : 1) หากประเทศใดก็ตามสามารถพัฒนาทักษะและความสามารถของประชาชนในชาติ และสามารถนำสิ่งเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพในเชิงเศรษฐกิจได้ ประเทศนั้นก็สามารที่จะพัฒนาในด้านอื่นๆ ได้เช่นกัน เพราะสาเหตุแห่งความด้อยพัฒนาข้อหนึ่งก็คือปัญหาความด้อยพัฒนาในด้านทักษะ ความรู้ และความสามารถของบุคคลในประเทศนั่นเอง การให้การศึกษาจึงถือได้ว่าเป็นการลงทุนในมนุษย์อย่างหนึ่ง เหมือนกับการลงทุนในการสร้างเครื่องมือเครื่องจักร เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ แตกต่างกันแต่ว่าการลงทุนในเครื่องมือเครื่องจักรนั้นเป็นการลงทุนกับวัตถุซึ่งไม่มีชีวิตจิตใจ แต่การลงทุนทางด้านการศึกษานั้นเป็นการลงทุนกับสิ่งมีชีวิต ซึ่งเรียกว่าเป็นการ “พัฒนาทรัพยากรมนุษย์” ซึ่งความคิดดังกล่าวเพิ่งได้รับการยอมรับอย่างจริงจังเมื่อประมาณ 10 ปีที่ผ่านมาจากงานเขียนเรื่อง “The Wealth Of Nation” ของ Adam Smith (บุญคง หันจางสิทธิ์. 2540 : 3-5)

นักเศรษฐศาสตร์หลายท่านต่างมีความเห็นพ้องกันว่า การลงทุนหรือการสะสมทุนเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นต่อความเจริญเติบโตของระบบเศรษฐกิจ เมื่อเป็นเช่นนี้การศึกษาซึ่งถือเป็นการลงทุนรูปแบบหนึ่ง ก็ควรที่จะมีส่วนร่วมในการทำให้เศรษฐกิจเจริญก้าวหน้า ในระยะแรกนักเศรษฐศาสตร์ได้ทำการสังเกตความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ และพบว่า ประเทศที่มีรายได้สูง หรืออีกนัยหนึ่งประเทศที่พัฒนาแล้วมักจะเป็นประเทศที่มีประชากรมีการศึกษาระดับสูง และมีแรงงานฝีมือดีในสัดส่วนที่สูงกว่าประเทศที่มีรายได้ต่ำหรือประเทศกำลังพัฒนา (นวลทิพย์ ควกุล. 2537 : 38-39)

ในช่วง 2-3 ปี ที่ผ่านมา ภาวะเศรษฐกิจของไทยได้ชะลอตัวลงอย่างมาก อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากปัญหาโครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทยที่สะสมมาเป็นเวลานาน และผลกระทบจากเศรษฐกิจโลกตกต่ำและชะลอตัวทั้งด้านการลงทุนในตลาดเงิน ตลาดทุน การผลิต และการ

บริโศก ส่งผลให้ในปี 2540 ประเทศไทยต้องพบกับภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจอย่างหนัก ทำให้รัฐบาลต้องควบคุมการใช้จ่ายของภาครัฐให้เป็นไปอย่างคุ้มค่าที่สุดภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด โดยการปรับเปลี่ยนการใช้จ่ายงบประมาณไปในด้านอื่นๆ เพื่อนำไปสู่การกระตุ้นทางเศรษฐกิจ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสถาบันการศึกษาของรัฐบาลโดยตรง ทั้งในด้านการผลิตที่มีคุณภาพ ความเป็นเลิศทางวิชาการ รวมถึงการพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้าน จากสภาพการณ์ดังกล่าวส่งผลให้คนซึ่งเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา มีความจำเป็นต้องได้รับการศึกษาอย่างเพียงพอ เพื่อที่จะสามารถอยู่รอดทางเศรษฐกิจ และสามารถสร้างความมั่นคงให้กับประเทศชาติได้ในอนาคต

ในสถานการณ์ปัจจุบันปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อระบบอุดมศึกษาของไทย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกระแสโลกาภิวัตน์ การขยายตัวของปริมาณนักศึกษา และความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามีมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ตามมาไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี จากการที่ประเทศต้องประสบกับภาวะต่างๆ ทำให้การศึกษาเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมนุษย์ที่ได้รับการพัฒนาแล้วจากการศึกษาจะมีความรู้ความสามารถที่จะนำพาประเทศไปสู่ความเจริญที่ยั่งยืนและมั่นคง โดยเฉพาะการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งได้แก่ การศึกษาระดับอนุปริญาหรือเทียบเท่าขึ้นไปในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันที่สังกัดทบวง กระทรวงศึกษาธิการและอื่นๆ นั้นถือได้ว่าเป็นพลังสมองที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ ดังจะเห็นความสำคัญของการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้จาก ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ซึ่งกล่าวว่า “ ... การขยายตัวของสถาบันอุดมศึกษาที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติให้มีระดับการศึกษาสูงขึ้นจึงนับเป็นเป้าหมายอย่างหนึ่งในการพัฒนาประเทศ ดังนั้นรัฐควรกระจายโอกาสและการบริหารการจัดการภาครัฐให้เอื้อต่อคนจนให้ได้รับโอกาส สิทธิและความเสมอภาคในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการดูแลช่วยเหลือและการพัฒนากลุ่มคนยากจนและผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เป็นคนเก่ง คนดี มีสุขภาพแข็งแรง รู้เท่าทันโลก โดยการปฏิรูประบบคุณภาพ ปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะฝีมือและการเตรียมความพร้อมให้คนไทยพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เพื่อเป็นแรงผลักดันวงล้อเศรษฐกิจให้ก้าวหน้าต่อไป ... ”

ถึงแม้ว่ารัฐจะให้ความสำคัญกับการศึกษาในระดับอุดมศึกษามากเพียงใดก็ตาม แต่รัฐก็ยังไม่สามารถจัดการศึกษาให้เพียงพอกับความต้องการของคนในสังคมที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ดังจะเห็นได้จากงบประมาณการศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา คือตั้งแต่ปี 2536-2545 ในช่วงระยะ 3 ปีหลัง คือตั้งแต่ปี 2543-2545 นั้น รัฐมีการจัดค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของรัฐที่จะให้กับมหาวิทยาลัยมีจำนวนลดลง และจากการที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการ ให้มีฐานะเป็นเพียงมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย ส่งผลให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อการศึกษาในสัดส่วนที่ลดลง ทำให้มหาวิทยาลัยต้องบริหารจัดการการศึกษาโดยใช้เงินนอกงบประมาณ ซึ่งส่วนใหญ่ได้มาจากค่าธรรมเนียมการศึกษาเพิ่มมากขึ้น (บริรักษ์ สุคนธ์หงส์. 2546 : 1-3) และจากการที่มหาวิทยาลัยได้มีการเปิดสอน นิสิตคณะสังคมศาสตร์ภาคสมทบ ซึ่งมีการจัดเก็บค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาที่สูงกว่านิสิตในภาคปกติ ย่อมส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายส่วนตัวทางการศึกษาของนิสิต และอาจก่อให้เกิดปัญหาทางการเงินตามมาได้

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญในการทำการศึกษารวบรวมค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิต ระดับปริญญาตรีต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี ภาคสมทบเนื่องจากนิสิตที่เข้ารับการศึกษานี้ ต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูงกว่านิสิตที่เข้ารับการศึกษหลักสูตรปริญญาตรี ภาคปกติ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรนี้จะได้สามารถประเมินค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายเองตลอดหลักสูตร 2 ปีได้อย่างเหมาะสม เพื่อเป็นการลดความสูญเปล่าทางการศึกษา และเป็นแนวทางให้สถาบันการศึกษาของรัฐสามารถปรับอัตราค่าเล่าเรียนได้อย่างเหมาะสม และการศึกษาในครั้งนี้ยังสามารถใช้ประกอบการพิจารณาในการให้ทุนการศึกษา หรือเงินทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาแก่นิสิตในหลักสูตรนี้ได้เหมาะสมกับความเป็นจริง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจ หลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนา อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนา อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต กับปัญหาทางการเงินของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรีต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อทราบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจ ที่ศึกษาอยู่ในคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี เพื่อใช้ในการประเมินความสามารถในการเตรียมค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม เพื่อลดปัญหาความสูญเปล่าทางการศึกษา อันได้แก่ การออกกลางคัน และการจบการศึกษาช้ากว่ากำหนด

2. เพื่อทราบความสัมพันธ์ ระหว่าง เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพ ปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต กับปัญหาทางการเงินของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับปริญญาตรีต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี ซึ่งเปิดสอน 2 สาขาวิชา คือ สาขาบริหารธุรกิจการบัญชี และสาขาบริหารธุรกิจการตลาด เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางการเงินที่นิสิตกำลังประสบอยู่ และลดปัญหาความสูญเปล่าทางการศึกษาอันเกิดจากการออกกลางคัน การจบการศึกษาช้ากว่ากำหนดซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากนิสิตประสบปัญหาทางการเงิน

3. เพื่อเป็นแนวทางและเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจสำหรับผู้ที่ต้องการให้เงินอุดหนุนแก่นิสิตในคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยคำนึงถึงความต้องการและความจำเป็นของนิสิตในระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี ซึ่งต้องใช้เงินทุนในการศึกษาเป็นจำนวนมาก เพื่อประกอบการตัดสินใจในการให้ทุนการศึกษาแก่นิสิตได้อย่างเหมาะสมกับความเป็นจริง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นิสิตสาขาบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 จำนวนทั้งสิ้น 845 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตสาขาบริหารธุรกิจ หลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตที่ผ่านการศึกษาในปีการศึกษา 2545 แล้ว โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งพวก (Stratified Random Sampling) (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2536 : 81-82) โดยใช้เกณฑ์ในการสุ่ม 30% ของจำนวนประชากร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 38) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 255 คน

ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ แบ่งออกเป็น เพศชาย และเพศหญิง
1.2 สาขาวิชา แบ่งออกเป็น 2 สาขาวิชา ได้แก่ บริหารธุรกิจการตลาด และบริหารธุรกิจการบัญชี

1.3 ระดับชั้น แบ่งออกเป็น ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2545 และชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2545

1.4 ภูมิลำเนาเดิม แบ่งออกเป็น นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพฯ และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด

1.5 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง แบ่งออกเป็น รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรและอื่นๆ

1.6 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง แบ่งออกเป็น

- 1.6.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท
- 1.6.2 10,001-20,000 บาท
- 1.6.3 20,001-30,000 บาท
- 1.6.4 30,000 บาท ขึ้นไป

1.7 รายได้ต่อเดือนของนิสิต แบ่งออกเป็น

- 1.7.1 ต่ำกว่า 5,000 บาท
- 1.7.2 5,001-10,000 บาท
- 1.7.3 10,001-15,000 บาท
- 1.7.4 15,001-20,000 บาท
- 1.7.5 20,000 บาทขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 7 ประเภท และปัญหาทางการเงินของนิสิต 3 ประเภท ดังนี้คือ

2.1 ด้านค่าใช้จ่ายส่วนตัว

- 2.1.1 ค่าที่พักอาศัย
- 2.1.2 ค่าอาหาร
- 2.1.3 ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา
- 2.1.4 ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม
- 2.1.5 ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา
- 2.1.6 ค่าอุปกรณ์การศึกษา ได้แก่ ค่าตำราเรียนและเอกสารประกอบการเรียน ค่าเครื่องเขียน ค่าพิมพ์รายงาน และค่าถ่ายเอกสาร

2.1.7 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ได้แก่ ค่าทำการกุศล ค่าของขวัญ ค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมระหว่างเรียน และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ นอกเหนือจากข้อ 2.1.1 ถึง ข้อ 2.1.6

2.2 ด้านปัญหาทางการเงิน

2.2.1 ปัญหาค่าที่พักอาศัยและอาหาร ได้แก่ การที่นิสิตมีเงินไม่เพียงพอในการจ่ายค่าที่พักอาศัยและค่าอาหาร

2.2.2 ปัญหาค่าเดินทาง ได้แก่ การที่นิสิตมีเงินไม่เพียงพอในการจ่ายค่าพาหนะเพื่อเดินทางมาศึกษา และค่าพาหนะเดินทางไปกลับภูมิลำเนาเดิม

2.2.3 ปัญหาค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ได้แก่ การที่นิสิตมีเงินไม่เพียงพอในการจ่ายค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าอุปกรณ์การศึกษา และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต ที่นำมาพิจารณาในการศึกษาครั้งนี้จะเฉพาะค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินเท่านั้น

ปัญหาทางการเงินของนิสิต ที่นำมาพิจารณาในครั้งนี้จะพิจารณาในแง่ของความไม่เพียงพอ และความไม่สม่ำเสมอ รวมถึงปัญหาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายส่วนตัว 7 ประเภท

ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการศึกษ ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 7 ประเภท และปัญหาทางการเงิน 3 ประเภท จะใช้ระยะเวลาที่เข้ารับการศึกษในปีการศึกษา 2545 ของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรีต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต หมายถึง ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของนิสิต สาขาบริหารธุรกิจ หลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 ทั้งหมด 7 ประเภท ดังต่อไปนี้

1.1 ค่าที่พักอาศัย หมายถึง ค่าเช่าบ้าน หรือค่าเช่าหอพัก รวมถึงค่าสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ เพื่อความสะดวกในการศึกษาในขณะที่ยังศึกษาอยู่

1.2 ค่าอาหาร หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหาร และเครื่องดื่มของนิสิตเมื่อมาทำการศึกษาในแต่ละวัน

1.3 ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา หมายถึง ค่าโดยสารรถยนต์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเดินทางไปกลับระหว่างที่พัก หรือที่ทำงานกับมหาวิทยาลัย

1.4 ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการโดยสารรถยนต์ต่าง ๆ ในการเดินทางไป กลับ ระหว่างที่พักในกรุงเทพกับภูมิลำเนาเดิม

1.5 ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา หมายถึง ค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมการศึกษา รวมถึงค่าปรับในการลงทะเบียนล่าช้ากว่ากำหนด ในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะค่าลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 1 และ 2 ไม่รวมค่าลงทะเบียนในภาคฤดูร้อน

1.6 ค่าอุปกรณ์การศึกษา หมายถึง ค่าสมุด ค่าเครื่องเขียน ค่าพิมพ์รายงานเพื่อการศึกษา ค่าถ่ายเอกสาร รวมถึงค่าตำราเรียน และเอกสารที่ใช้ประกอบการเรียน

1.7 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมระหว่างเรียน ค่าของขวัญ ค่าทำการกุศล และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่ไม่รวมอยู่ใน 1.1-1.6 ข้างต้น

2. ปัญหาทางการเงินของนิสิต สาขาบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรีต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 หมายถึง รายได้ที่ได้รับไม่พอใช้จ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายส่วนตัว รวมทั้งหมด 3 ประเภท ดังนี้

2.1 ปัญหาด้านที่พักอาศัยและอาหาร หมายถึง ปัญหาด้านที่พักอาศัย และปัญหาค่าอาหาร รวมกันดังนี้

2.1.1 ปัญหาค่าที่พักอาศัย หมายถึง การที่นิสิตไม่มีเงินจ่ายค่าที่พักอาศัย หรือมีเงินไม่พอจ่ายค่าที่พักอาศัย ทำให้ต้องหยิบยืมบุคคลอื่น รวมถึงการที่นิสิตจ่ายเงินค่าที่พักอาศัยช้ากว่ากำหนดมากกว่าปีละ 6 ครั้ง

2.1.2 ปัญหาค่าอาหาร หมายถึง การที่นิสิตไม่มีเงินพอจ่ายในการซื้ออาหารรับประทานในปริมาณขั้นต่ำ คือ ข้าว 1 จาน น้ำ 1 แก้ว ในแต่ละมื้อที่มาศึกษา รวมถึงการเลือกบริโภคเฉพาะอาหารที่มีราคาถูก เนื่องจากมีเงินไม่เพียงพอ

2.2 ปัญหาด้านค่าเดินทาง หมายถึง ปัญหาด้านค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา และปัญหาค่าพาหนะเดินทางไปกลับภูมิลำเนาเดิม รวมกันดังนี้

2.2.1 ปัญหาค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา หมายถึง การที่นิสิตต้องเลือกเดินทางด้วยพาหนะที่มีราคาถูกที่สุดทุกครั้งเนื่องจากไม่มีเงิน รวมถึงนิสิตที่ไม่สามารถเดินทางมาศึกษาได้เนื่องจากไม่มีเงินค่าพาหนะ

2.2.2 ปัญหาค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม หมายถึง การที่นิสิตไม่มีเงินในการจ่ายค่าพาหนะเพื่อเดินทางไปกลับภูมิลำเนาเดิมในช่วงปิดภาคการศึกษา

2.3 ปัญหาด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา หมายถึง ปัญหาด้านค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ปัญหาค่าอุปกรณ์การศึกษา และปัญหาค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด รวมกันดังนี้

2.3.1 ปัญหาค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา หมายถึง เมื่อถึงช่วงเวลาที่กำหนดให้ต้องชำระค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาแล้ว นิสิตมีเงินไม่เพียงพอที่จะชำระค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ทำให้ต้องหยิบยืมบุคคลอื่น รวมไปถึงจนถึงนิสิตที่ต้องทำการขออนุญาตในการชำระค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงการศึกษาดังกล่าว

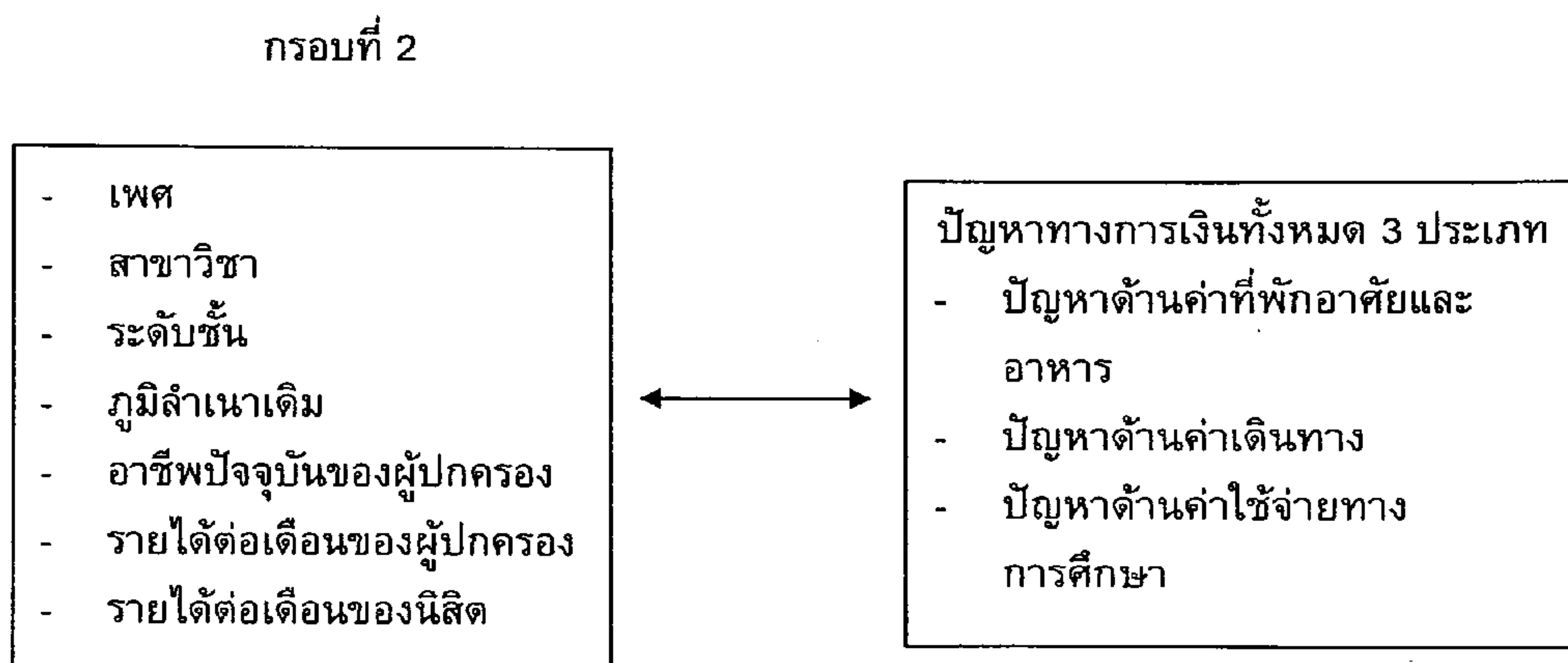
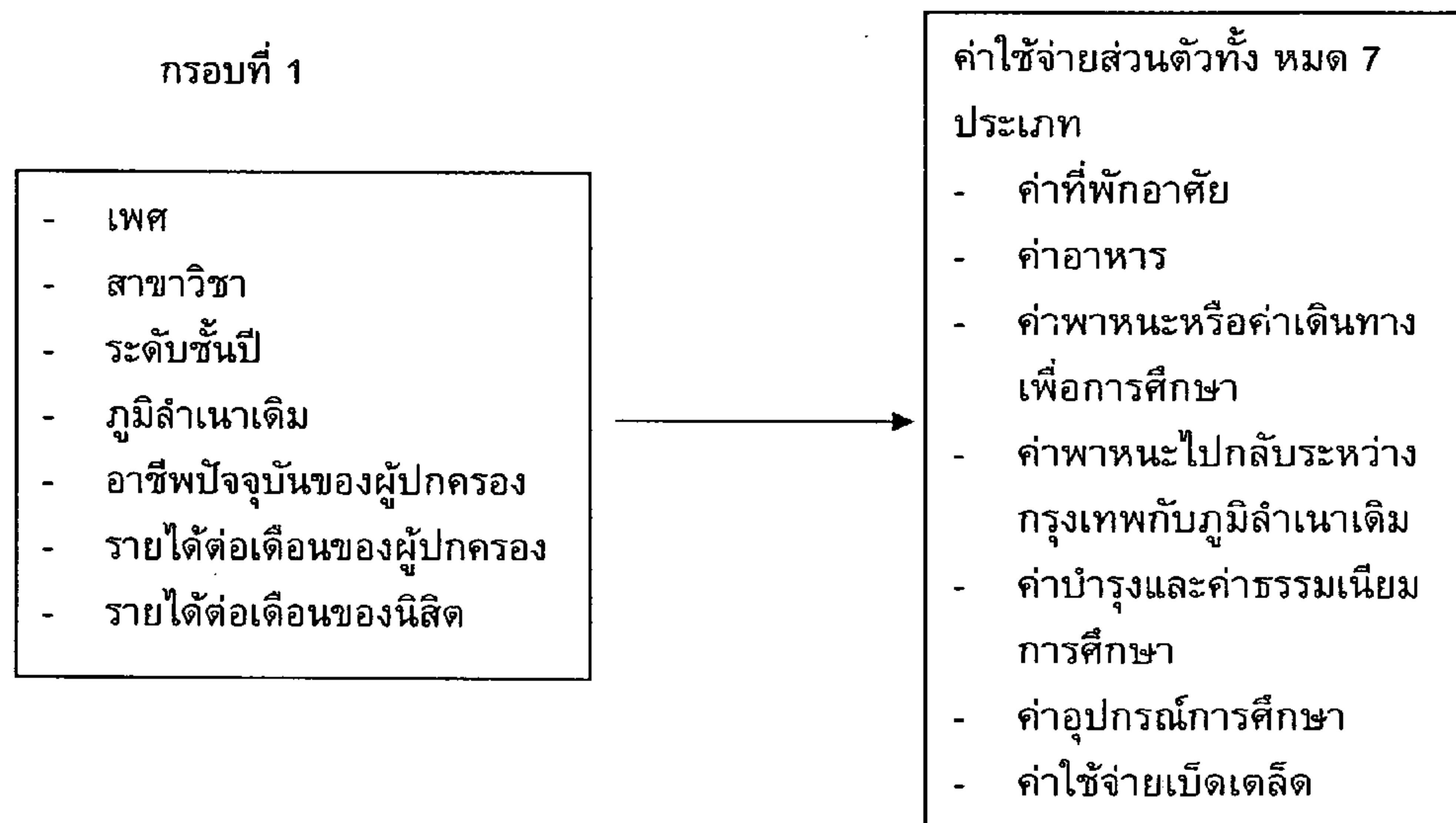
2.3.2 ปัญหาค่าอุปกรณ์การศึกษา หมายถึง การที่นิสิตมีเงินเพื่อเป็นค่าอุปกรณ์การศึกษา ไม่เพียงพอในการจ่ายค่าอุปกรณ์การศึกษาทำให้ต้องหยิบยืมเงิน หรืออุปกรณ์การศึกษาจากเพื่อนร่วมชั้น

2.3.3 ปัญหาค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด หมายถึง การที่นิสิตมีเงินไม่เพียงพอในการใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด และค่าใช้จ่ายต่างๆ เกี่ยวกับการศึกษา นอกเหนือจาก 6 ข้อดังกล่าว ทำให้ต้องหยิบยืมเพื่อนร่วมชั้น หรือบุคคลอื่น ทำให้นิสิตพลาดโอกาสในการทำกิจกรรมต่างๆ ระหว่างเรียน

3. นิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ หมายถึง ผู้ที่ผ่านการศึกษาในปีการศึกษา 2545 หลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4. ภูมิสำเนาเดิม หมายถึง สถานที่เกิด หรือสถานที่พักอาศัยก่อนที่จะมาทำการศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งแบ่งออกเป็นภูมิสำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร และภูมิสำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด
5. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา หรือบุคคลใดก็ตาม ซึ่งเป็นผู้ให้ความอุปการะนิสิตในขณะที่กำลังศึกษาอยู่
6. อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง หมายถึง ลักษณะงานที่ประกอบเป็นอาชีพของผู้ปกครองที่เป็นผู้อุปการะนิสิต ในขณะที่กำลังทำการศึกษาอยู่ แบ่งออกเป็น รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว เกษตรกร และอื่นๆ
7. รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ของผู้ปกครองที่ได้รับจากการประกอบอาชีพต่อเดือน
8. รายได้ต่อเดือนของนิสิต หมายถึง รายได้ของนิสิตที่ได้รับจากผู้ปกครอง หรือรายได้ที่ได้มาจากการหางานทำพิเศษในระหว่างเรียนต่อเดือน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของงานวิจัย

สมมติฐานที่ 1 : นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ หลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี ที่มีเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต แตกต่างกันจะมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 : เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินของนิสิต สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ รวมทั้ง ทฤษฎีและแนวคิด เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการทำงานวิจัยดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน และค่าใช้จ่ายทางการศึกษา
 - 1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา
 - 1.2 ความหมายและประเภทของค่าใช้จ่ายทางการศึกษา
2. ประวัติย่อของมหาวิทยาลัย ค่าธรรมเนียมการศึกษาคณะสังคมศาสตร์ และสถิติดินิสิตที่เข้ารับการศึกษาดังแต่เปิดทำการศึกษาในปีการศึกษา 2538-2544
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนและค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา

หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 จบสิ้นลง นักเศรษฐศาสตร์ได้หันมาให้ความสำคัญกับทรัพยากรมนุษย์มากกว่าเดิม โรเบิร์ต เอ็ม โซโล (Robert M. Solo) ได้ทำการศึกษาโดยใช้ฟังก์ชันการผลิต (Production Function) เพื่อจะอธิบายการเปลี่ยนแปลง เทคนิคการผลิตกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และได้ชี้ให้นักเศรษฐศาสตร์ตระหนักถึงรายจ่ายในการศึกษาว่าเป็นรูปหนึ่งของการลงทุน (บุญคง หันจางสิทธิ์. 2540 : 7)

มนุษย์เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของระบบเศรษฐกิจในฐานะที่มนุษย์เป็นตัวสร้างอุปสงค์หรือความต้องการต่อสินค้าและบริการที่ระบบเศรษฐกิจสามารถผลิตขึ้นได้ และความต้องการอันไม่จำกัดของมนุษย์นี้เองที่เป็นแรงผลักดันอันสำคัญในอันที่จะทำให้ระบบเศรษฐกิจต้องหาทางตอบสนองให้เพียงพอโดยใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดนั้นอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด และให้ผลผลิตรวมสูงที่สุดด้วย

ในขณะเดียวกัน เมื่อพิจารณาถึงการผลิตในระบบเศรษฐกิจก็จะพบอีกว่า ปัจจัยการผลิตทั้งสี่ประการ คือ ที่ดิน แรงงาน ทุน และผู้ประกอบการ มนุษย์เป็นองค์ประกอบของปัจจัยการผลิตสองในสี่ประการข้างต้น คือ เป็นทั้งแรงงานและผู้ประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่วนสำคัญที่สุดในการผลิตของระบบเศรษฐกิจ คือ แรงงานนั้นมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาโดยตรง เพราะฉะนั้นเมื่อพิจารณาในแง่อุปทานของปัจจัยการผลิตของระบบเศรษฐกิจ มนุษย์ก็เป็นอุปทานของปัจจัยการผลิตของระบบเศรษฐกิจอีกด้วย เช่นเดียวกับทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตชนิดอื่นๆ จึงอาจเรียกได้ว่า มนุษย์เป็นทรัพยากรชนิดหนึ่ง คือทรัพยากรมนุษย์ (เทียนฉาย กิระนันท์. 2519 : 2-3)

เหตุที่นักเศรษฐศาสตร์ให้ความสนใจแก่การศึกษา เพราะการศึกษาเป็นการลงทุนที่ก่อให้เกิดผลผลิตเพิ่ม ดังที่ Alfred Marshall ได้มีความเห็นเกี่ยวกับการศึกษาว่าเป็นการลงทุน โดยได้กล่าวว่า “การศึกษาเป็นการลงทุน ซึ่งการลงทุนนี้มีคุณค่าสูงกว่าการลงทุนชนิดอื่น” นอกจากนี้ นักเศรษฐศาสตร์ในกลุ่มคลาสสิก ยังเห็นว่าการศึกษาเป็นการลงทุน เพราะทรัพย์สินของชาติ (The Wealth of Nation) เพิ่มขึ้นได้จากการที่คนงานใช้ฝีมือที่ตนได้ร่ำเรียน ลงทุนแสวงหามา

ในสมัยใหม่ Theodore W. Schultz ก็เห็นด้วยในเรื่องการศึกษาเป็นการลงทุนว่า “ทรัพยากรคนเป็นรูปหนึ่งของทุน” เขาเป็นผู้คิดทฤษฎีต่างๆ ที่นำมาใช้คำนวณหาผลตอบแทนในการลงทุนด้วยการศึกษา (Rate of Return on Educational Investment) การลงทุนได้แก่การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือรัฐบาลนำเงินไปใช้จ่าย เพื่อก่อให้เกิดหรือช่วยให้เกิดผลผลิตและบริการ ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทน (อัมพร วิจิตรพันธ์; และ สุณี ฉัตราคม. 2531 : 17)

นอกจากนี้ Theodore W. Schultz ได้เขียนบทความเน้นให้เห็นความสำคัญ และบทบาทของทรัพยากรมนุษย์ ฉะนั้นจึงเป็นความสามารถโดยแท้จริงของ Theodore W. Schultz ที่ได้จุดประกายถึงความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์ จนได้เกิดเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ หรือ เศรษฐศาสตร์การศึกษารุ่งขึ้น (Schultz's Works Marked the “Birth” of The Economics of Education) โดยชี้ให้เห็นว่า การลงทุนในการศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการอธิบายการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และพบว่า ประมาณร้อยละ 20-40 ของผลผลิตรวมที่เพิ่มขึ้น เป็นผลมาจากการลงทุนทางการศึกษา การลงทุนทางการศึกษา ทำให้แรงงานมีประสิทธิภาพในการผลิตเพิ่มมากขึ้น ทำให้ผลผลิตรวมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (บุญคง หันจางสิทธิ์. 2540 : 7-8 ; อ้างอิงจาก T.W. Schultz, “Capital Formation by Education”)

จากความหมายข้างต้นจะเห็นได้ว่าการศึกษาก็ถือว่าเป็นการลงทุน เนื่องจากเป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้างต้น 4 ประการ คือ

1. ผู้ลงทุนมีทั้งรัฐบาลและเอกชน นำเงินมาซื้อที่ดินสร้างโรงเรียน จ้างครู อาจารย์ ซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอน และอื่นๆ
2. ก่อให้เกิดผลผลิต ในรูปของผู้สำเร็จการศึกษา ได้รับวิชาความรู้ นำไปประกอบอาชีพ ผลิตเป็นสินค้าและบริการต่างๆ อาจมีผู้แย้งว่า สินค้าและบริการนี้เกิดจากแรงงานหาได้ เกิดจากการศึกษาไม่ จริงอยู่แรงงานก่อให้เกิดสินค้าและบริการ แต่พอแรงงานได้รับการศึกษา ทำให้สินค้านี้เพิ่มมากขึ้น ส่วนที่เพิ่มขึ้นนี้ต้องนับว่าเป็นผลมาจากการศึกษา เป็นการเพิ่มสมรรถภาพทางเศรษฐกิจ (Economic Efficiency)

3. มีผลตอบแทนแก่ผู้ลงทุน ถ้าผู้ลงทุนเป็นรัฐบาล ได้รับผลตอบแทนในรูปคุณภาพของประชากร ลดอาชญากร เก็บภาษีอากรได้เพิ่มขึ้น ลดปัญหาเด็กเกเร เป็นผลตอบแทนทางอ้อมที่อาจมองเห็นได้ไม่ชัด

ในแง่ของผู้ลงทุนเป็นเอกชนตั้งโรงเรียนราษฎร์ หรือวิทยาลัยเอกชน ผลตอบแทนอาจเป็นกำไรหากมุ่งแสวงหากำไร แต่หากไม่มุ่งแสวงหากำไร จะมีผลตอบแทนทางด้านจิตใจ

เหมือนการสร้างกุศลอย่างอื่น เป็นผู้มีเกียรติและชื่อเสียง สังคมให้การยกย่อง มีลูกศิษย์เป็นจำนวนมาก และเป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป

4. ผลตอบแทนแก่ตัวผู้เข้ารับการศึกษา คือ ทำให้รายได้ของผู้สำเร็จการศึกษาเพิ่มที่ Schultz ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่าผู้ที่เรียนสูงขึ้นเท่าใด ก็จะทำให้ผู้ได้รับ การศึกษานั้นมีรายได้เพิ่มสูงขึ้น (อัมพร วิจิตรพันธ์; และ สุณี จัตราคม. 2531 : 18)

อย่างไรก็ตาม การศึกษาในวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ในปัจจุบันนั้น ส่วนใหญ่แล้วมีประเด็นอยู่ว่า ทุณมนุษย์นั้นจัดอยู่ในรูปของนามธรรม หรือทุนมนุษย์ ก็คือสต็อกของความรู้ ทักษะ ประสิทธิภาพ ความชำนาญของแต่ละบุคคลนั่นเอง การศึกษา การฝึกอบรมจึงเป็นเรื่องของการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสต็อกของทุนมนุษย์ การอนามัยและสาธารณสุขที่ดีก็เป็นส่วนให้แรงงานมีคุณภาพที่ดีขึ้น และการอพยพย้ายถิ่นก็เป็นเรื่องที่ทำให้แรงงานเกิดประสิทธิภาพ และเป็นการจัดสรรทรัพยากรมนุษย์ให้ถูกต้องสอดคล้องกับการผลิตของระบบเศรษฐกิจ ซึ่งต่างก็มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสต็อกของทุนมนุษย์เช่นเดียวกัน (เทียนฉาย กิระนันท์. 2519 : 9)

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา (อัมพร วิจิตรพันธ์; และ สุณี จัตราคม. 2531 : 55-56)

ต้นทุนด้านการศึกษาได้แก่ค่าใช้จ่ายลงทุนที่จะให้ประชากรได้รับการศึกษาอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ต้นทุนรวม ได้แก่ ต้นทุนทุกอย่างที่จ่ายเป็นตัวเงินจริงในการดำเนินการศึกษาซึ่งได้แก่

1.1 ต้นทุนในการดำเนินงานโรงเรียน (School Cost) ในกรณีที่เป็นโรงเรียนราษฎร์ต้องเสียค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการจัดการโรงเรียนเป็นเงินเดือนครู ค่าวัสดุ ครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง อุปกรณ์การเรียน ค่าเสื่อมราคา หรืออีกนัยหนึ่งงบประมาณของโรงเรียนราษฎร์ ส่วนต้นทุนดำเนินงานโรงเรียนรัฐบาล เทศบาล และประชาบาลที่ได้รับเงินจากงบประมาณรัฐบาลรวมอยู่ในข้อ 1.3

1.2 ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายของนักเรียน นักศึกษา (Private Cost) ที่ผู้ปกครองออกให้ในขณะที่เรียนหนังสือยังไม่มีรายได้ ค่าใช้จ่ายของนักเรียนนักศึกษาแยกได้เป็น

1.2.1 ค่าใช้จ่ายให้แก่สถานศึกษา เป็นค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าสมัคร ค่ากิจกรรมนักศึกษา ฯลฯ

1.2.2 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว นักเรียนอาจจ่ายซื้อจากสถาบันการศึกษา เช่น หนังสือ อุปกรณ์การศึกษา เครื่องเขียน หอพัก ฯลฯ หรือจ่ายซื้อจากบุคคลภายนอก เช่น ค่าเครื่องแบบ ค่าอาหาร ค่ายานพาหนะไปโรงเรียน

1.3 ต้นทุนทางสังคม (Social Cost) ได้แก่ ต้นทุน หรือค่าใช้จ่ายที่รัฐบาลลงไปในการศึกษา เรียกอีกอย่างว่า งบประมาณรายจ่ายเพื่อการศึกษา ในการดำเนินงานของโรงเรียน

รัฐบาลสถาบันการศึกษาทุกระดับตั้งแต่อนุบาลจนถึงมหาวิทยาลัย โรงเรียนเทศบาลและโรงเรียนประชาบาล รวมทั้งเงินอุดหนุนโรงเรียนราษฎร์ ทุนการศึกษา การบริหารสถาบันการศึกษา และเงินที่มูลนิธิต่างๆ และผู้ใจบุญบริจาคเพื่อการศึกษา

ค่าใช้จ่ายทั้ง 3 ชนิดดังกล่าว จ่ายเป็นตัวเงิน เป็นค่าใช้จ่ายจริง (Explicit Cost)

ผู้รับภาระค่าใช้จ่ายดังกล่าว แบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม คือ

1) เจ้าของโรงเรียนราษฎร์และวิทยาลัยเอกชน รับภาระค่าใช้จ่ายการดำเนินงานโรงเรียนราษฎร์และวิทยาลัยเอกชนตามข้อ 1.1 ข้างต้น ไม่ค่อยมีการแสดงตัวเลขเปิดเผยเพราะกลัวรัฐบาลจะไม่ให้เงินหนุน หรือบางครั้งมีการเรียกเงินกินเปล่า หรือไม่ยอมแสดงได้กำไรขาดทุน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งคุมโรงเรียนราษฎร์อยู่มักไม่มีตัวเลขให้อาจเพราะไม่ได้รวบรวมไว้

2) นักเรียนนักศึกษาหรือผู้ปกครอง รับภาระค่าใช้จ่ายตามข้อ 1.2 ข้างต้น เป็นค่าธรรมเนียมแก่สถานศึกษา ข้อมูลในเรื่องนี้สถาบันการศึกษาไม่ยากเปิดเผยอีกเช่นกัน เพราะกลัวจะได้รับงบประมาณน้อยหากแสดงว่ามีรายรับมาก ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนตัวนักเรียนนักศึกษาไม่มีข้อมูลที่สมบูรณ์ แม้จะมีนักวิจัยบางท่านศึกษาเรื่องนี้ แต่ยังมีอยู่น้อยมาก

3) รัฐบาล รับภาระค่าใช้จ่ายตามงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งเป็นเงินที่เก็บภาษีอากรจากประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ตามข้อ 1.3 ข้างต้น ข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายหาได้ง่าย เพราะเป็นรายการที่ต้องเสนอสภาผู้แทนราษฎร

4) เอกชนผู้บริจาคเงิน ผู้ใจบุญจะบริจาคเงินเพื่อการศึกษาให้แก่สถาบันการศึกษา หรือรัฐบาล เพื่อใช้ในการศึกษา ซึ่งไม่ค่อยมีผู้รวบรวมตัวเลขไว้

2. ต้นทุนผิวเผินหรือค่าเสียโอกาส (Implicit Cost) หรือ Opportunity Cost หรือ Income Foregone) ได้แก่ โอกาสที่จะมีรายได้ออกทำงาน แต่ต้องเสียไปเพราะใช้เวลานั้นเรียนหนังสือต่อในระยะที่เรียนหนังสือนั้นเป็นเงินรายได้ที่เสียไปเท่าไร ใช้วิธีคำนวณประมาณจากรายได้ของผู้ที่ออกทำงานโดยไม่เรียนต่อเป็นเกณฑ์ จึงเรียกว่ารายได้ที่รอหักเมื่อทำงาน (Foregone) เป็นเรื่องของการคิดละเอียด แม้จะไม่ได้เสียรายได้เป็นตัวเงินจริง ซึ่งคนส่วนใหญ่ มักไม่คิดถึงก็ตาม

นอกจากนี้ ซีฮาน (กอบกุล คงสุขไทย. 2529 : 14 ; อ้างอิงจาก Sheehan 1973 : 31-43) ได้กล่าวถึงการใช้จ่ายทางการศึกษาว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งซึ่งในการลงทุนทางการศึกษานี้ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. การลงทุนด้านสังคม (Social Investment) ซึ่งให้เห็นว่าค่าใช้จ่ายทางการศึกษาและประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับสังคมโดยรวม ซึ่งผลที่เกิดขึ้นจะเป็นการชี้แนวทางในการดำเนินนโยบายของรัฐทางด้านการศึกษา และการใช้จ่ายเงินส่วนนี้ต้องใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมากซึ่งได้จากรัฐ

2. การลงทุนด้านส่วนตัว (Private Investment) ซึ่งให้เห็นว่าการใช้จ่ายเงินส่วนบุคคลในการศึกษานั้นส่งผลให้ผู้ลงทุนได้รับผลทางการศึกษาอย่างไรบ้าง การลงทุนในการศึกษานี้ประกอบด้วย

2.1 ค่าใช้จ่ายทางตรง (Direct Cost) ประกอบด้วย ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าหนังสือ ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ฯลฯ เป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้เรียนต้องใช้จ่ายโดยตรงในระหว่างที่กำลังศึกษา

2.2 ค่าใช้จ่ายทางอ้อม (Indirect Cost) เป็นค่าใช้จ่ายที่เนื่องมาจากการสูญเสียรายได้ที่พึงจะได้เนื่องจากการศึกษาต่อแทนที่จะไปทำงาน ทำให้เสียโอกาสที่จะได้รับรายได้ บางทีเรียกว่า ค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost)

2. ประวัติย่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ค่าธรรมเนียมคณะสังคมศาสตร์ และสถิตินิสิตที่เข้ารับการศึกษในสาขาบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2538-2544

2.1 ประวัติย่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเดิมใช้ชื่อว่า “วิทยาลัยวิชาการศึกษา” ได้รับการจัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2496 โดยได้รวมโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงเข้าด้วยกัน และได้ขยายวิทยาเขตไปตั้งสถานที่ต่างๆ คือ ปทุมวัน บางแสน พิษณุโลก มหาสารคาม สงขลา พระนคร พลศึกษา ต่อมาได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2517 นับเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกในประเทศไทยที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี และปริญญาโททางการศึกษาในปี พ.ศ. 2496 และ 2499 ตามลำดับ และต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงคือ บางวิทยาเขตยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยเอกเทศ และบางวิทยาเขตยุบรวมกันเพื่อให้เกิดการบริหารงานอย่างทั่วถึง

2.2 การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยใช้ระบบการศึกษาแบบหน่วยกิตทวิภาค ใช้การวัดผลการศึกษาเป็นเกรด โดยจะต้องได้คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 ขึ้นไป จึงจะได้รับปริญญาการจัดการศึกษาของคณะในแต่ละวิทยาเขต จัดการศึกษาดังนี้

การจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี ภาคปกตินั้น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดสอนทั้งหมด 12 คณะ ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ และ คณะวิศวกรรมศาสตร์

ระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี เปิดสอนเพียง 2 คณะคือ คณะสังคมศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ สำหรับคณะสังคมศาสตร์ เปิดสอนเพียง 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาบริหารธุรกิจการบัญชี และ บริหารธุรกิจการตลาด

2.3 บริการและสวัสดิการที่จัดให้นิสิต

มหาวิทยาลัยจัดบริการและสวัสดิการให้นิสิตในด้านต่าง ๆ ได้แก่

1. ทุนการศึกษา ทุนที่มหาวิทยาลัยให้ ทุนบริจาค ทุนมูลนิธิ ทุนบริษัท ทุนธนาคาร รวมทั้งทุนอาหารกลางวัน
2. การให้บริการด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล
3. การให้บริการแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และศูนย์ให้คำปรึกษา
4. การให้บริการด้านห้องสมุด
5. การศึกษาวิชาทหารและการผ่อนผันเข้ารับราชการทหาร
6. ด้านการกีฬาและบริการให้ยืมอุปกรณ์กีฬา
7. การขอลดค่าโดยสารรถไฟ
8. การสื่อสารไปรษณีย์โทรเลขและการจ่ายไปรษณีย์ธนาณัติ (แนะแนวการศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย กองบริการการศึกษาสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. 2542 : 69-73)

2.4 ค่าธรรมเนียมการศึกษาของนิสิตคณะสังคมศาสตร์

สำหรับค่าธรรมเนียมการศึกษาของนิสิตคณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นั้นเป็นค่าธรรมเนียมที่รวมเอาค่าใช้จ่ายที่เป็นค่าบริการและสวัสดิการต่าง ๆ ที่จัดให้กับนิสิตตามข้อ 2.3 ไว้แล้ว ซึ่งมีค่าใช้จ่ายดังนี้

หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี แบ่งออกเป็น 10 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าธรรมเนียมการศึกษา ดังนี้

- สาขาประวัติศาสตร์	ค่าธรรมเนียม	4,000 บาท/ภาคเรียน
- สาขาภูมิศาสตร์	ค่าธรรมเนียม	7,000 บาท/ภาคเรียน
- สาขาบริหารธุรกิจ การบัญชี	ค่าธรรมเนียม	7,000 บาท/ภาคเรียน
- สาขาบริการธุรกิจ การตลาด	ค่าธรรมเนียม	7,000 บาท/ภาคเรียน
- สาขาการจัดการท่องเที่ยวฯ	ค่าธรรมเนียม	7,000 บาท/ภาคเรียน
- สาขาการเงินและธนาคาร	ค่าธรรมเนียม	7,000 บาท/ภาคเรียน
- สาขาเศรษฐศาสตร์	ค่าธรรมเนียม	7,000 บาท/ภาคเรียน
- สาขาการพัฒนาชุมชนเมือง	ค่าธรรมเนียม	4,000 บาท/ภาคเรียน
- สาขารัฐศาสตร์	ค่าธรรมเนียม	4,000 บาท/ภาคเรียน
- สาขาการพัฒนาชุมชน (บัณฑิตคืนถิ่น)	ค่าธรรมเนียม	4,000 บาท/ภาคเรียน

สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี แบ่งออกเป็น 2 สาขาวิชา ซึ่งมีค่าธรรมเนียม ดังนี้

- สาขาบริหารธุรกิจ การบัญชี ค่าธรรมเนียม 15,000 บาท/ภาคเรียน
 - สาขาบริหารธุรกิจ การตลาด ค่าธรรมเนียม 15,000 บาท/ภาคเรียน
- ที่มา : กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2.5 สถิตินิสิตที่เข้ารับการศึกษในหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้เปิดทำการศึกษในหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี ในสาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2538 จนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 9 ปี ซึ่งการเปิดการศึกษในหลักสูตรนี้เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้จบการศึกษในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรืออนุปริญญา ได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษจนจบการศึกษในระดับปริญญาตรี และยังเป็น การเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่ต้องประกอบอาชีพหลังจากจบการศึกษาด้านสาขาบริหารธุรกิจ อันเนื่องมาจากการขาดทุนทรัพย์ในการทำการศึกษจนจบการศึกษในระดับปริญญาตรี ได้มีโอกาสในการเข้ารับการศึกษาร่วมๆ กับการทำงานส่งเสียตนเอง ตั้งแต่เปิดทำการศึกษในปีการศึกษา 2538 ได้มีนิสิตเข้ารับการศึกษาดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนนิสิตในสาขาบริหารธุรกิจภาคสทบพ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2538-2544

หน่วย: คน

ปีการศึกษา	สาขาวิชา		
	บัญชี	การตลาด	รวมทั้งสิ้น
2544	189	215	404
2543	217	242	459
2542	249	220	469
2541	169	219	388
2540	217	219	436
2539	203	183	386
2538	208	205	413
รวม	1,452	1,503	2,955

ที่มา: กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บริกัณฑ์ สุคนธ์หงส์ (2546 : 164-177) ได้ทำการวิเคราะห์และเปรียบเทียบ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตและปัญหาทางการเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ทางด้านค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตนั้น นิสิตชายมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปีสูงกว่านิสิตหญิง นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีสูงกว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่ม คณะ ชั้นปี อาชีพปัจจุบันของบิดา มารดา รายได้ต่อเดือนของบิดา มารดา และรายได้ต่อเดือนของนิสิต พบว่านิสิตที่มีค่าใช้จ่ายต่อปีสูงที่สุดในแต่ละกลุ่ม คือ นิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 5 นิสิตที่มีบิดาอาชีพรับราชการ นิสิตที่มีมารดามีอาชีพรับราชการ นิสิตที่บิดามีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไป นิสิตที่มารดามีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไป และ นิสิตที่ได้รับเงินจากผู้ปกครอง 20,001 บาทขึ้นไป ในขณะที่นิสิตที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี การศึกษาดำที่ต่ำที่สุดในแต่ละกลุ่มคือ นิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ นิสิตชั้นปีที่ 3 นิสิตที่บิดามีอาชีพ เกษตรกร นิสิตที่มารดามีอาชีพเกษตรกร นิสิตที่มีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาทต่อเดือน นิสิตที่มี มารดามีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาทต่อเดือน และนิสิตที่ได้รับเงินจากผู้ปกครองต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน และจากการศึกษาเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัว จำแนกตามประเภทค่าใช้จ่ายแต่ละกลุ่มตัวอย่างพบว่านิสิตที่มีเพศต่างกัน ภูมิลำเนาแตกต่างกัน อาชีพบิดาแตกต่างกัน และ รายได้ปัจจุบันบิดาแตกต่างกัน มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่อยู่ในคณะที่ แตกต่างกัน มารดามีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน และรายได้ต่อเดือนของนิสิตที่แตกต่างกัน มี ค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนนิสิตที่มีมารดามีอาชีพ ปัจจุบันแตกต่างกัน มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับนิสิตที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน และศึกษาอยู่ในภาควิชาที่แตกต่างกัน มี ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาทางการเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาในระดับน้อย ปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาเกี่ยวกับค่าอาหาร ประจำวัน และค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ จากการศึกษาเปรียบเทียบปัญหา ทางการเงิน จำแนกตามประเภทของปัญหาทางการเงินในแต่ละกลุ่มตัวอย่างพบว่านิสิตที่มีเพศ แตกต่างกัน คณะแตกต่างกัน ภาควิชาแตกต่างกัน ภูมิลำเนาแตกต่างกัน อาชีพปัจจุบันของ บิดาแตกต่างกัน รายได้ปัจจุบันของบิดาแตกต่างกัน และรายได้ปัจจุบันของมารดาแตกต่างกัน มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนนิสิตที่ศึกษาอยู่ใน ชั้นปีที่แตกต่างกัน และมารดามีอาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับนิสิตที่มีรายได้ต่อเดือนของนิสิตแตกต่างกัน มีปัญหา ทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วีระ พุ่มเกิด (2546 : 59-60) ศึกษาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนดุสิต พบว่า นักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนดุสิตที่มีเพศแตกต่างกัน ภูมิลำเนา ชั้นปี อาชีพของบิดา

อาชีพของมารดา แตกต่างกัน มีค่าใช้จ่ายแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนิสิตที่ศึกษาอยู่ในคณะที่แตกต่างกัน พบว่า มีค่าใช้จ่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ณัฐนันท์ ลีศัตรูพ่าย (2545 : 71-75) ได้ทำการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า นักศึกษาชายมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปีสูงกว่านักศึกษาหญิง นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานครมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีสูงกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด ทางด้านปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาทางการเงิน ปัญหาทางการเงินที่พบมากที่สุดคือปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายเพื่อค่าอาหารประจำวัน รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เมื่อทำการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาทางการเงิน จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่ายในแต่ละกลุ่มตัวอย่างพบว่า นักศึกษาที่มี เพศ ระดับชั้นปี ภูมิลำเนาเดิม และรายได้ต่อเดือนของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัญหาทางการเงินไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษามีบิดา มารดา รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของมารดา รวมไปถึงจนถึงนักศึกษาที่มาจากคณะที่แตกต่างกัน จะมีปัญหาทางการเงินที่แตกต่างกัน

สำราวล ชุ่มเมืองปัก (2542 : 66-67) ได้ศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด คณะวิทยาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด ชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด ส่วนนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด ทางด้านค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์นั้นมีความแตกต่างกัน แต่ปัญหาทางการเงินของนักศึกษาโดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน

อธิปติ ทองแพง (2542 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า นิสิตมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเทอมแรกปี 1 คนละ 16,078.43 บาท มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนคนละ 5,507.40 บาท และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยตลอดหลักสูตรคนละ 260,805.11 บาท นิสิตแต่ละเพศ และกลุ่มสาขาวิชามีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเทอมแรกปี 1 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยตลอดหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนระดับชั้นปีการศึกษาพบว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยตลอดหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จริย อิศวดีกุล (2541 : บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ระหว่างปีงบประมาณ 2535-2541 ผลการวิจัยพบว่าค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ปีการศึกษา 2541 จำแนกตามแผนกวิชาและ ภูมิลำเนามีความแตกต่างกัน ดังนี้

1. ผลของการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา จำแนกตามแผนกวิชาในแต่ละวิทยาเขต โดยภาพรวมของทุกวิทยาเขต นักศึกษาใช้ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย เป็นเงิน 25,139.05 บาท วิทยาเขตที่ใช้ค่าใช้จ่ายสูงสุดคือ วิทยาเขตอุเทนถวาย เป็นเงิน 30,632.00 บาท นักศึกษาที่ใช้ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่ำสุด คือ วิทยาเขตขอนแก่น เป็นเงิน 20,738.00 บาท

2. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดที่ตั้งของสถานศึกษา ใช้ค่าใช้จ่ายน้อยกว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น โดยในภาพรวมนักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดที่ตั้งของสถานศึกษาใช้ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยภาคเรียนละ 22,927.78 บาท นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ จังหวัดอื่น ใช้ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยภาคเรียนละ 26,800.73 บาท

ชนิษฐา โฉลกพันธ์รัตน์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค่าใช้จ่ายของนักศึกษา คณะ เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า การศึกษาเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของ นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ จำแนกตาม เพศ ชั้นปี อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และ รายได้ของบิดามารดา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษา หญิงมีค่าใช้จ่ายสูงกว่านักศึกษาชาย นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าใช้จ่ายสูงสุด และแตกต่างกับ นักศึกษาทุกชั้นปี นักศึกษาที่มีบิดามารดาอาชีพแตกต่างกันจะมีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน โดย นักศึกษาที่มีบิดามารดาอาชีพบริษัทเอกชน จะมีค่าใช้จ่ายสูงสุด และนักศึกษาที่มีบิดามารดาที่มี รายได้แตกต่างกันจะมีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีบิดามารดามีรายได้มากกว่า 20,000 บาทจะมีค่าใช้จ่ายสูงสุด

เดือนใจ บำรุงพงษ์ (2535 : 83-86) ทำการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก : การศึกษาเฉพาะกรณี พบว่าเพศ หญิงมีค่าใช้จ่ายทางการศึกษาต่อภาคเรียนสูงกว่าเพศหญิง นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพ รัฐวิสาหกิจมีค่าใช้จ่ายทางการศึกษาต่อภาคเรียนสูงที่สุด รองลงมาคือผู้ปกครองประกอบอาชีพ ค้าขาย ส่วนผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่นๆ มีค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ทางด้านค่าใช้จ่ายส่วนตัวนั้น พบว่า นักศึกษาชายมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงกว่าเพศหญิง นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรัฐวิสาหกิจ มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงที่สุด รองลงมาคือผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย ส่วนนักศึกษาที่ ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด

อุบลรัตน์ เท็นประเสริฐ (2530 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิเคราะห์ผลตอบแทนของ สังคมและส่วนบุคคลในการลงทุนในการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปี พ.ศ. 2529-2530 ผลการวิเคราะห์พบว่า ต้นทุนรวมทั้งหมดของ การลงทุนทางการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาจนสำเร็จหลักสูตรเฉลี่ยคนละ 225,607.03 บาท

โดยเป็นค่าใช้จ่ายส่วนรัฐบาล 104,959.17 บาท หรือร้อยละ 41.06 และเป็นค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล 52,038.00 บาท หรือร้อยละ 20.36 และเป็นส่วนที่เป็นค่าเสียโอกาสของบุคคลในการเข้ารับการศึกษาคือ 98,609.86 บาท หรือร้อยละ 38.58 สำหรับการวิเคราะห์ในรูปมูลค่าต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วในระดับอัตราหักลดร้อยละ 12 พบว่าอัตราส่วนของอัตราส่วนของผลตอบแทนต่อต้นทุนในส่วนของสังคมและส่วนบุคคลมีค่า 0.69 และ 1.12 ตามลำดับ และมีค่าอัตราผลตอบแทนในรูปมูลค่าปัจจุบันสุทธิในส่วนของสังคมและบุคคลเป็น -63,114.45 และ 14,562.44 ตามลำดับ ส่วนค่าของอัตราผลตอบแทนภายในส่วนของสังคมมีค่าร้อยละ 7.08 และในส่วนของบุคคลมีค่าร้อยละ 19.90

ปาริชาติ รัตนรักษ์ และสมหวัง ชัยตามล (2530) ได้ทำการศึกษาในเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรภาคปกติ ทุกระดับชั้นปี และคณะวิชา ในปีการศึกษา 2528 ของมหาวิทยาลัย 14 แห่ง โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 1,742 คน โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่าย และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบโดยใช้ t-test และการทดสอบด้วยความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2528 จะใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษารวมค่าใช้จ่ายทุกประเภท โดยเฉลี่ยคนละประมาณ 34,134.81 บาท
2. นักศึกษาชายและหญิง จะใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยนักศึกษาชายใช้เงินส่วนตัวคนละประมาณ 36,634.94 บาทต่อปี ส่วนนักศึกษาหญิงจะใช้จ่ายเงินโดยเฉลี่ยคนละ 31,634.63 บาทต่อปี
3. นักศึกษาที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัดจะเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษาที่แตกต่างกันโดยนักศึกษาที่เรียนในเขตกรุงเทพมหานครเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยคนละ 35,294.42 บาทต่อปี ส่วนนักศึกษาที่เรียนในต่างจังหวัดจะเสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยคนละ 28,097.15 บาทต่อปี
4. นักศึกษาที่ศึกษาในสถาบันที่มีวิทยฐานะเป็นมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยที่นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย จะเสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยประมาณ 31,285.63 บาทต่อปี ส่วนนักศึกษาในมหาวิทยาลัย จะเสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยคนละประมาณ 35,376.89 บาทต่อปี
5. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถาบันต่างๆ เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
6. นักศึกษาที่เรียนอยู่ในคณะต่างๆ จะเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
7. นักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับชั้นปีต่างกัน จะเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กอบกุล คงสุขไทย (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต จำแนกตามคณะ ชั้นปี และเพศ ผลการวิจัยพบว่า ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ประมาณเดือนละ 2,472.55 บาท หรือประมาณปีละ 22,252.94 บาท และผลจากการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตโดยเฉลี่ยรายหัวต่อปีจำแนกตามคณะ ชั้นปี และเพศ ปรากฏว่าค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยเฉลี่ยรายหัวต่อปีของนิสิตเพศชายและเพศหญิง จำแนกตามชั้นปีและจำแนกตามคณะ ไม่มีความแตกต่างกัน และไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคณะกับชั้นปี คณะกับเพศ และชั้นปีกับเพศ แต่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคณะ ชั้นปี และเพศ

เจียบ ไทยยิ่ง (2520 : 113-114) ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ในเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม โดยทำการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา 7 ประเภท ได้แก่ ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าอาหาร ค่าที่พักอาศัย ค่าเดินทางหรือยานพาหนะ ค่าเสื้อผ้า ค่าอุปกรณ์การศึกษาและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของนักศึกษาทั้งภาคปกติ และภาคค่ำ พบว่า นักศึกษาภาคปกติเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่ำกว่านักศึกษาภาคค่ำ เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา พบว่านักศึกษาภาคปกติ กับนักศึกษาภาคค่ำเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านอาหาร ค่าเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน นักศึกษาชายใช้จ่ายแตกต่างกับนักศึกษาหญิง

จากงานวิจัยเกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินข้างต้นสามารถสรุปเป็นประเด็นต่างๆ ทั้งทางด้านค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินเพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัย ดังต่อไปนี้

4.1 ด้านค่าใช้จ่ายส่วนตัว

1. เพศ จะสังเกตได้ว่านิสิตต่างเพศกันจะมีค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน จากงานวิจัยของ ณัฐนนท์ ลีศัตรุพ่าย ในเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ บริรักษ์ สุนทรหงส์ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเดือนใจ บำรุงพงษ์ ได้ทำการศึกษาค่าใช้จ่ายทางการศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก พบว่าเพศชายใช้จ่ายสูงกว่าเพศหญิง ขนิษฐา โฉลกพันธ์รัตน์ ได้ทำการวิจัยเรื่องค่าใช้จ่ายของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาหญิงใช้จ่ายสูงกว่านักศึกษาชาย อธิปติ ทองแพง ทำการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า เพศมีผลต่อค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยตลอดหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทางด้าน ปาริชาติ รัตนรักษ์ และสมหวัง ชัยตามล ได้ทำการศึกษาในเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า นักศึกษาชายและหญิงจะใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักศึกษาชายใช้จ่ายสูงกว่านักศึกษาหญิง

2. สาขาวิชา นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกันจะมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินที่แตกต่างกัน จากงานวิจัยในเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ของ อธิปติ ทองแพง พบว่า นิสิตต่างสาขาวิชากันจะมีผลต่อค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยตลอดหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ วีระพุ่มเกิด ได้ทำการศึกษาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนดุสิต พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในขณะที่แตกต่างกัน มีค่าใช้จ่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ระดับชั้นปี นิสิตที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่แตกต่างกันจะมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษาที่แตกต่างกัน จากงานวิจัยของ ปาริชาติ รัตนรักษ์ และ สมหวัง ชัยตามล ซึ่งทำการศึกษารายการค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่านักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีต่างกัน จะเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทางด้าน กอบกุล คงสุขไทย ได้ทำการวิจัยเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยรายหัวต่อปีของนิสิต จำแนกตามชั้นปีไม่มีความแตกต่างกัน ทางด้าน อธิปติ ทองแพง ทำการศึกษาวเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่าระดับชั้นปีการศึกษามีผลต่อค่าใช้จ่ายเฉลี่ยตลอดหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ บริกณฑ์ สุนทรหงส์ ได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่านิสิตชั้นปีที่ 5 ใช้จ่ายส่วนตัวสูงที่สุด และนิสิตชั้นปีที่ 3 ใช้จ่ายส่วนตัวต่ำที่สุด

4. ภูมิลำเนาเดิม นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานครและนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด จะมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามผลงานวิจัยของ จริย์ อัสวดีกุล ที่ศึกษาสภาพค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดที่ตั้งของสถานศึกษาจะมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดอื่น ทางด้าน ณัฐนนท์ ลีศัตร์พ่ายสำรวจ ชุ่มเมืองปัก และ บริกณฑ์ สุนทรหงส์ ได้ทำการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา พบว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพฯ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีสูงกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด

5. อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง มีผลต่อค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต จากงานวิจัยของ ชนิษฐา โฉลกพันธ์รัตน์ ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า อาชีพของบิดามารดา และรายได้ของบิดามารดา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาที่มีบิดามารดา อาชีพบริษัทเอกชน จะมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงสุด และนักศึกษาที่บิดามารดามีรายได้ต่างกันจะมีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีบิดามารดามีรายได้มากกว่า 20,000 บาทจะมีค่าใช้จ่ายสูงสุด สำรวล ชุ่มเมืองปัก ทำการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยของรัฐ และ

เอกชน พบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด ส่วนนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรมเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด เตือนใจ บำรุงพงษ์ ศึกษาค่าใช้จ่ายทางการศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก พบว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจมีค่าใช้จ่ายสูงที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย ส่วนนิสิตที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และ บริรักษ์ สุคนธหงส์ ได้ทำการวิเคราะห์และเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่านิสิตที่มีบิดาและมารดาประกอบอาชีพรับราชการจะมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงที่สุด ส่วนนิสิตที่มีบิดาและมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมจะมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่ำที่สุด ทางด้านรายได้ของบิดาและมารดานั้นพบว่านิสิตที่บิดาและมารดามีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีค่าใช้จ่ายสูงที่สุด และนิสิตที่มีบิดามารดามีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท จะมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่ำที่สุด

6. รายได้ต่อเดือนของนิสิต มีผลต่อค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต โดย ณัฐนนท์ ลีศัตรุพ่าย ได้ทำการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันจะมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกัน และ บริรักษ์ สุคนธหงส์ ทำการวิเคราะห์และเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิตพบว่านิสิตที่ได้รับรายได้จากผู้ปกครอง 20,001 บาทขึ้นไป จะมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงที่สุด และนิสิตที่ได้รับรายได้จากผู้ปกครองต่ำกว่า 5,000 บาท จะมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่ำที่สุด

4.2 ด้านปัญหาทางการเงิน

1. เพศ จากงานวิจัยของ ณัฐนนท์ ลีศัตรุพ่าย ในเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหาทางการเงินไม่แตกต่างกัน งานวิจัยของ บริรักษ์ สุคนธหงส์ ได้ทำการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่มีเพศต่างกันมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

2. สาขาวิชา จากงานวิจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่านิสิตที่ศึกษาอยู่ในคณะที่แตกต่างกันจะมีปัญหาทางการเงินไม่แตกต่างกัน หรือมีความแตกต่างกันในระดับที่น้อยมาก จากผลงานวิจัยของ บริรักษ์ สุคนธหงส์ ได้ทำการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่มีคณะแตกต่างกัน และ ภาควิชาแตกต่างกันจะมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และ ณัฐนนท์ ลีศัตรุพ่าย ได้ทำการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่านักศึกษาที่มีคณะแตกต่างกันจะมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกัน

3. ระดับชั้นปี งานวิจัยของบริภัณฑ์ สุคนธ์หงส์ ทำการวิเคราะห์และเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่แตกต่างกันจะมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ภูมิฐานะเดิม นิสิตที่มีภูมิฐานะเดิมแตกต่างกันจะมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จากผลงานวิจัยของบริภัณฑ์ สุคนธ์หงส์ ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนทางด้าน ณัฐนนท์ ลีศัตรุพ่าย ได้ทำการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิฐานะเดิมแตกต่างกันมีปัญหาทางการเงินไม่แตกต่างกัน

5. อาชีพปัจจุบันของบิดามารดา และรายได้ต่อเดือนของบิดามารดา จากงานวิจัยของ บริภัณฑ์ สุคนธ์หงส์ ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์เรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาชีพปัจจุบันของบิดา รายได้ปัจจุบันของบิดา และรายได้ปัจจุบันของมารดาที่แตกต่างกัน มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนนิสิตที่มีมารดามีอาชีพแตกต่างกันจะมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทางด้าน ณัฐนนท์ ลีศัตรุพ่าย ได้ทำการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า นักศึกษาที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพต่างกัน และบิดามารดามีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันจะมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกัน

6. รายได้ต่อเดือนของนิสิต งานวิจัยของ บริภัณฑ์ สุคนธ์หงส์ ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์เรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่านิสิตที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันจะมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วน ณัฐนนท์ ลีศัตรุพ่ายนั้นได้ทำการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่ารายได้ต่อเดือนของนักศึกษาที่แตกต่างกันมีปัญหาทางการเงินไม่แตกต่างกัน

สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาทางการเงิน พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีปัญหาทางการเงินไม่แตกต่างกัน ปัญหาที่พบมากเป็นอันดับแรกคือปัญหาด้านค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าอาหารประจำวัน รองลงมาคือเรื่องค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด และค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ

จากประเด็นต่าง ๆ ทั้งทางด้านค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินข้างต้นสามารถใช้เป็นแนวทางในการทำการวิจัยครั้งนี้ โดยการตั้งสมมติฐานว่าเพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปี รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของนิสิต รวมไปถึงภูมิฐานะเดิมของนิสิตที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้นิสิตมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินที่แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตสาขาบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรีต่อเนืองหลักสูตร 2 ปี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 ทั้งสองสาขาวิชา คือบริหารธุรกิจการบัญชี และบริหารธุรกิจการตลาด ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ที่ผ่านการศึกษาในปีการศึกษา 2545 แล้ว จำนวนทั้งสิ้น 845 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งพวก (Stratified Random Sampling) จากนิสิตปริญญาตรีต่อเนืองหลักสูตร 2 ปี ปีการศึกษา 2545 (ล้วนสายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2536 : 81-82) โดยใช้เกณฑ์ในการสุ่ม 30% ของจำนวนประชากร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 38) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 255 คน ดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนนิสิตชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 หลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจการบัญชี และบริหารธุรกิจการตลาด ปีการศึกษา 2545

หน่วย: คน

ชั้นปี		สาขาวิชา		
		บัญชี	การตลาด	รวม
3	ประชากร	243	248	491
	กลุ่มตัวอย่าง	73	75	148
4	ประชากร	139	215	354
	กลุ่มตัวอย่าง	42	65	107
รวม	ประชากร	382	463	845
	กลุ่มตัวอย่าง	115	140	255

2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา และปัญหาทางการเงิน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาทางการเงินของนิสิต

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไข สำนวน ภาษา ความครอบคลุมเนื้อหาตลอดจนข้อเสนอแนะอื่นๆ ให้มีความถูกต้องและชัดเจน เมื่อผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแล้วก็ได้นำแบบสอบถามที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับนิสิตที่ไม่ใช่ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยผู้วิจัยจะไปทำการ Tryout กับนิสิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีต่อเนื่องภาคสมทบเช่นเดียวกัน และนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถามกับนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปสอบถามนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง สำหรับ นิสิตชั้นปีที่ 3 ซึ่งผ่านการศึกษาในปีการศึกษา 2545 แล้ว

3. สำหรับนิสิตที่ชั้นปีที่ 4 ซึ่งผ่านการศึกษาในปีการศึกษา 2545 แล้ว ผู้วิจัยจะใช้ การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งทางไปรษณีย์

4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 12.0 for Windows (Statistical Package for Social Sciences 12.0 for Window) โดยมี ขั้นตอนในการวิเคราะห์ดังนี้

1. สำหรับข้อมูลในตอนที่ 1 ของแบบสอบถามซึ่งเกี่ยวกับข้อมูลด้านสภาพส่วนตัว ของนิสิตจะใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ เพื่อแจกแจงความถี่ของกลุ่มตัวอย่าง

2. สำหรับข้อมูลในตอนที่ 2 ของแบบสอบถามซึ่งเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต จะวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และร้อยละ

3. วิเคราะห์ปัญหาทางการเงินของนิสิตจากแบบสอบถามตอนที่ 3 จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนา อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และ รายได้ต่อเดือนของนิสิต โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ

4. เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม โดยใช้ t-test และเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตจำแนกตามอาชีพปัจจุบัน ของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต โดยใช้ F-test

5. เมื่อพบว่า F-test มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Tukey

6. แจกแจงความถี่ของคำตอบจากตอนที่ 3 ในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาทางการเงินของ นิสิตทั้ง 3 ด้าน โดยกำหนดระดับปัญหาออกเป็น 2 ระดับ คือ

6.1 มีปัญหา หมายถึง ผู้ที่ตอบแบบสอบถามว่า ทุกครั้ง บางครั้ง และมากกว่า 6 ครั้งต่อปี

6.2 ไม่มีปัญหา หมายถึง ผู้ที่ตอบแบบสอบถามว่า ไม่เคย และน้อยกว่า 6 ครั้ง ต่อปี

7. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงิน กับ เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือน ของนิสิตโดยใช้ χ^2

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สูตรในการคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2. สูตรในการคำนวณค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 65)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)^2}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ ค่าสถิติ t ซึ่งมีสูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 166)
 สูตร t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่แสดงความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของสองกลุ่มตัวอย่าง
	$\bar{X}_1$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่หนึ่ง
	$\bar{X}_2$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่สอง
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนกลุ่มที่หนึ่ง
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนกลุ่มที่สอง
	N_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่หนึ่ง
	N_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่สอง

✕4. สถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม คือ ค่าสถิติ F ซึ่งมีสูตรดังนี้(ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 167-168)

สูตร F-test ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way Analysis of Variance)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าแจกแจงความถี่
	MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

5. การทดสอบความเป็นอิสระ (The χ^2 -test for independence) (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 219)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O-E)^2}{E}$$

เมื่อ	χ^2	แทน	ค่าไค-สแควร์
	O	แทน	ความถี่ที่สังเกตได้
	E	แทน	ความถี่ที่คาดหวัง
	r	แทน	จำนวนแถว
	c	แทน	จำนวนหลัก

๖. สถิติที่ใช้ในการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่ของ Tukey คือ (ล้วน สายยศ; และ
อังคณา สายยศ. 2540 : 313)

$$HSD = q_{(\alpha, k, df)} \sqrt{\frac{MS_E}{n}}$$

เมื่อ	HSD	แทน	จุดวิกฤติของ Tukey's HSD Test
	q	แทน	ค่าที่เปิดเผยได้จากตาราง Studentized Range Statistic โดยเปิดที่ $r = k = p$ คือจำนวนของคะแนนเฉลี่ย ตารางอาจใช้สัญลักษณ์แตกต่างกัน, $df = k(n-1)$ หรือ $N-k$ เมื่อ k เป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	MS_E	แทน	ความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 5 ตอนด้วยกันคือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพส่วนตัวของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 โดยเฉลี่ยใน 1 ปีการศึกษา

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัญหาทางการเงินของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงิน กับ เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สภาพส่วนตัวของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 ของกลุ่มตัวอย่าง

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพส่วนตัวสรุปได้ดังนี้

1. เพศ นิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 พบว่านิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 80.40 ส่วนเพศชายคิดเป็นร้อยละ 19.60

2. สาขาวิชา นิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสาขาบริหารธุรกิจการตลาด ร้อยละ 54.90 ส่วนสาขาบริหารธุรกิจการบัญชี ร้อยละ 45.10

3. ชั้นปี จากการเก็บข้อมูลของนิสิตใน 2 ระดับชั้น คือชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 พบว่า นิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 ส่วนใหญ่เป็นนิสิตที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 64.70 ส่วนนิสิตที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 มีเพียงร้อยละ 35.30

4. ภูมิลำเนาเดิม นิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 ส่วนใหญ่เป็นนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 58.00 ส่วนนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 42.00

5. อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง นิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเป็นเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.70 รองลงมาคือลูกจ้างบริษัทเอกชนคิดเป็นร้อยละ 23.50 เกษตรกรร้อยละ 18.40 รับราชการ 15.30 ประกอบอาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 12.90 ส่วนอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.10

6. รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง นิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 มีผู้ปกครองรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.50 รองลงมาคือมีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.80 รายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.10 และมีรายได้มากกว่า 30,001 บาทมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.50

7. รายได้ต่อเดือนของนิสิต นิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.60 รองลงมาคือ มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 33.30 รายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.50 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.70 และรายได้มากกว่า 20,001 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.90 (ดังตาราง 3)

ตาราง 3 ค่าความถี่ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น
ภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และ
รายได้ต่อเดือนของนิสิต

สถานภาพ	จำนวน 255 คน	ร้อยละ 100
เพศ		
ชาย	50	19.6
หญิง	205	80.4
สาขาวิชา		
บริหารธุรกิจการบัญชี	115	45.1
บริหารธุรกิจการตลาด	140	54.9
ระดับชั้น		
ชั้นปีที่ 3	90	35.3
ชั้นปีที่ 4	165	64.7
ภูมิสำเนาเดิม		
กรุงเทพมหานคร	107	42.0
ต่างจังหวัด	148	58.0
อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง		
รับราชการ	39	15.3
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	63	24.7
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	5.1
เกษตรกร	47	18.4
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	60	23.5
อื่นๆ	33	12.9
รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	88	34.5
10,001-20,000 บาท	59	23.1
20,001-30,000 บาท	71	27.8
30,000 บาทขึ้นไป	37	14.5

ตาราง 3 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน 255 คน	ร้อยละ 100.0
รายได้ต่อเดือนของนิสิต		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	12	4.7
5,001-10,000 บาท	129	50.6
10,001-15,000 บาท	85	33.3
15,001-20,000 บาท	19	7.5
20,000 บาทขึ้นไป	10	3.9

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 โดยเฉลี่ยใน 1 ปีการศึกษา

ตาราง 4 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยใน 1 ปีการศึกษาของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
1. ค่าที่พักอาศัยรวมทั้งค่าสาธารณูปโภค	28,684.71	22.84
2. ค่าอาหาร	36,844.96	29.34
3. ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางระหว่างที่พักหรือที่ทำงานกับมหาวิทยาลัย	12,656.09	10.08
4. ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางระหว่างที่พักในกรุงเทพมหานครกับภูมิลำเนาเดิม	1,530.13	1.22
5. ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	31,012.24	24.70
6. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอุปกรณ์การศึกษา	8,910.54	7.10
7. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	5,935.06	4.73
รวม	125,573.73	100.00

จากตาราง 4 พบว่า นิสิตมีค่าใช้จ่ายต่อปีการศึกษาเป็นจำนวน 125,573.73 บาท โดยแบ่งออกเป็น 7 ประเภทด้วยกัน คือ ค่าที่พักอาศัยรวมทั้งค่าสาธารณูปโภค 28,684.71 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.84 ค่าอาหาร 36,844.96 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.34 ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางระหว่างที่พักหรือที่ทำงานกับมหาวิทยาลัย 12,656.09 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.08 ค่าพาหนะเดินทางระหว่างที่พักในกรุงเทพมหานครกลับภูมิลำเนาเดิม 1,530.13 บาท คิดเป็น ร้อยละ 1.22 ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา 31,012.24 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.70 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอุปกรณ์การศึกษา 8,910.54 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.10 และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด 5,935.06 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.73

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัญหาทางการเงินของนิสิต จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต โดยพิจารณาปัญหาทางการเงินออกเป็น 3 ด้านด้วยกันดังนี้

1. ปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหาร พบว่านิสิตที่ทำการศึกษาค่าจำนวนทั้งสิ้น 255 คน มีปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ส่วนนิสิตที่ไม่มีปัญหาจำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 74.5 โดยแยกพิจารณาออกเป็นด้านๆ ดังนี้

1.1 เพศ เป็นเพศชาย 50 คน มีปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหาร 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 ของนิสิตชาย ไม่มีปัญหา 37 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 ของนิสิตชาย ส่วนเพศหญิงจำนวน 205 คน มีปัญหา 52 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 ของนิสิตหญิง ไม่มีปัญหา 153 คน คิดเป็นร้อยละ 74.6 ของนิสิตหญิง

1.2 สาขาวิชา สาขาบริหารธุรกิจการบัญชีจำนวน 115 คน มีปัญหา 31 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 ของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจการบัญชี ไม่มีปัญหา 84 คน คิดเป็นร้อยละ 73.0 ของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจการบัญชี ส่วนสาขาบริหารธุรกิจการตลาดจำนวน 140 คน มีปัญหา 34 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 ของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจการตลาด ไม่มีปัญหา 106 คน คิดเป็นร้อยละ 75.7 ของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจการตลาด

1.3 ระดับชั้น นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 90 คน มีปัญหา 24 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ของนิสิตชั้นปีที่ 3 ไม่มีปัญหา 66 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 ของนิสิตชั้นปีที่ 3 ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 165 คน มีปัญหา 41 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 ของนิสิตชั้นปีที่ 4 ไม่มีปัญหา 124 คน คิดเป็นร้อยละ 75.2 ของนิสิตชั้นปีที่ 4

1.4 ภูมิลำเนาเดิม นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานครจำนวน 107 คน มีปัญหา 29 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 ของนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานคร ไม่มีปัญหา 78 คน คิดเป็นร้อยละ 72.9 ของนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานคร ส่วนนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดจำนวน 148 คน มีปัญหา 36 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 ของนิสิตที่มี

ภูมิสำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด ไม่มีปัญหา 112 คน คิดเป็นร้อยละ 75.7 ของนิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด

1.5 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง นิสิตที่ผู้ปกครองรับราชการจำนวน 39 คน มีปัญหา 14 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 ของนิสิตที่ผู้ปกครองรับราชการ ไม่มีปัญหา 25 คน คิดเป็นร้อยละ 64.1 ของนิสิตที่ผู้ปกครองรับราชการ นิสิตที่ผู้ปกครองเป็นเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัวจำนวน 63 คน มีปัญหา 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 ของนิสิตที่ผู้ปกครองเป็นเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว ไม่มีปัญหา 53 คน คิดเป็นร้อยละ 84.1 ของนิสิตที่ผู้ปกครองเป็นเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว ผู้ปกครองเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 13 คน ไม่มีปัญหาเลยทั้ง 13 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนิสิตที่ผู้ปกครองเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ นิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร 47 คน มีปัญหา 17 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 ของนิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร ไม่มีปัญหา 30 คน คิดเป็นร้อยละ 63.8 ของนิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร นิสิตที่ผู้ปกครองเป็นลูกจ้างบริษัทเอกชนจำนวน 60 คน มีปัญหา 12 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ของนิสิตที่ผู้ปกครองเป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน ไม่มีปัญหา 48 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 ของนิสิตที่ผู้ปกครองเป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่นๆ 33 คน มีปัญหา 12 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 ของนิสิตที่ประกอบอาชีพอื่นๆ ไม่มีปัญหา 21 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 ของนิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่นๆ

1.6 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง นิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 88 คน มีปัญหา 28 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ไม่มีปัญหา 60 คน คิดเป็นร้อยละ 68.2 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท จำนวน 59 คน มีปัญหา 17 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ไม่มีปัญหา 42 คน คิดเป็นร้อยละ 71.2 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท มีจำนวน 71 คน มีปัญหา 15 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ไม่มีปัญหา 56 คน คิดเป็นร้อยละ 78.9 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท และผู้ปกครองมีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 37 คน มีปัญหา 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป ไม่มีปัญหา 32 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป

1.7 รายได้ต่อเดือนของนิสิต นิสิตที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 12 คน มีปัญหา 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ของนิสิตที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ไม่มีปัญหา 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ของนิสิตที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท นิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท มีจำนวน 129 คน มีปัญหา 39 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 ของนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท ไม่มีปัญหา 90 คน คิดเป็นร้อยละ 69.8 ของนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-

10,000 บาท นิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีจำนวน 85 คน มีปัญหา 16 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 ของนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ไม่มีปัญหา 69 คน คิดเป็นร้อยละ 81.2 ของนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท นิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท มีจำนวน 19 คน มีปัญหา 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 ของนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท ไม่มีปัญหา 16 คน คิดเป็นร้อยละ 84.2 ของนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท และนิสิตที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 10 คน มีปัญหา 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของนิสิตที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป ไม่มีปัญหา 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90 ของนิสิตที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป (ดังตาราง 5)

ตาราง 5 ค่าความถี่ร้อยละของปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารจำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต

สถานภาพ	มีปัญหา		ไม่มีปัญหา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	65	25.5	190	74.5	255	100.0
เพศ						
ชาย	13	26.0	37	74.0	50	100.0
หญิง	52	25.4	153	74.6	205	100.0
สาขาวิชา						
บริหารธุรกิจการบัญชี	31	27.0	84	73.0	115	100.0
บริหารธุรกิจการตลาด	34	24.3	106	75.7	140	100.0
ระดับชั้นปี						
ชั้นปีที่ 3	24	26.7	66	73.3	90	100.0
ชั้นปีที่ 4	41	24.8	124	75.2	165	100.0
ภูมิลำเนาเดิม						
กรุงเทพมหานคร	29	27.1	78	72.9	107	100.0
ต่างจังหวัด	36	24.3	112	75.7	148	100.0

ตาราง 5 (ต่อ)

สถานภาพ	มีปัญหา		ไม่มีปัญหา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	65	25.5	190	74.5	255	100.0
อาชีพปัจจุบันของ						
ผู้ปกครอง						
รับราชการ	14	35.9	25	64.1	39	100.0
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	10	15.9	53	84.1	63	100.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0	0.0	13	100.0	13	100.0
เกษตรกร	17	36.2	30	63.8	47	100.0
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	12	20.0	48	80.0	60	100.0
อื่นๆ	12	36.4	21	63.6	33	100.0
รายได้ต่อเดือนของ						
ผู้ปกครอง						
ต่ำกว่า 10,000 บาท	28	31.8	60	68.2	88	100.0
10,001-20,000 บาท	17	28.8	42	71.2	59	100.0
20,001-30,000 บาท	15	21.1	56	78.9	71	100.0
30,000 บาทขึ้นไป	5	13.5	32	86.5	37	100.0
รายได้ต่อเดือนของนิสิต						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	6	50.0	6	50.0	12	100.0
5,001-10,000 บาท	39	30.2	90	69.8	129	100.0
10,001-15,000 บาท	16	18.8	69	81.2	85	100.0
15,001-20,000 บาท	3	15.8	16	84.2	19	100.0
20,000 บาทขึ้นไป	1	10.0	9	90.0	10	100.0

3.2 ปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง พบว่านิสิตที่ทำการศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 255 คน มีปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 ส่วนนิสิตที่ไม่มีปัญหาจำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 89.0 โดยแยกพิจารณาออกเป็นด้านๆ ดังนี้

3.2.1 เพศ เป็นเพศชาย 50 คน มีปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 ของนิสิตชาย ไม่มีปัญหา 44 คน คิดเป็นร้อยละ 88.0 ของนิสิตชาย ส่วนเพศหญิงจำนวน 205 คน มีปัญหา 22 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ของนิสิตหญิง ไม่มีปัญหา 183 คน คิดเป็นร้อยละ 89.3 ของนิสิตหญิง

3.2.2 สาขาวิชา สาขาบริหารธุรกิจการบัญชีจำนวน 115 คน มีปัญหา 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 ของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจการบัญชี ไม่มีปัญหา 103 คน คิดเป็นร้อยละ 89.6 ของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจการบัญชี ส่วนสาขาบริหารธุรกิจการตลาดจำนวน 140 คน มีปัญหา 16 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 ของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจการตลาด ไม่มีปัญหา 124 คน คิดเป็นร้อยละ 88.6 ของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจการตลาด

3.2.3 ระดับชั้น นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 90 คน มีปัญหา 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 ของนิสิตชั้นปีที่ 3 ไม่มีปัญหา 79 คน คิดเป็นร้อยละ 87.8 ของนิสิตชั้นปีที่ 3 ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 165 คน มีปัญหา 17 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 ของนิสิตชั้นปีที่ 4 ไม่มีปัญหา 148 คน คิดเป็นร้อยละ 89.7 ของนิสิตชั้นปีที่ 4

3.2.4 ภูมิลำเนาเดิม นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานครจำนวน 107 คน มีปัญหา 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ของนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานคร ไม่มีปัญหา 99 คน คิดเป็นร้อยละ 92.5 ของนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานคร ส่วนนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดจำนวน 148 คน มีปัญหา 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ของนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด ไม่มีปัญหา 128 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5 ของนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด

3.2.5 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง นิสิตที่ผู้ปกครองรับราชการจำนวน 39 คน มีปัญหา 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ของนิสิตที่ผู้ปกครองรับราชการ ไม่มีปัญหา 34 คน คิดเป็นร้อยละ 87.2 ของนิสิตที่ผู้ปกครองรับราชการ นิสิตที่ผู้ปกครองเป็นเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัวจำนวน 63 คน มีปัญหา 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ของนิสิตที่ผู้ปกครองเป็นเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว ไม่มีปัญหา 57 คน คิดเป็นร้อยละ 90.5 ของนิสิตที่ผู้ปกครองเป็นเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว ผู้ปกครองเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 13 คน ไม่มีปัญหาเลยทั้ง 13 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนิสิตที่ผู้ปกครองเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ นิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร 47 คน มีปัญหา 9 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 ของนิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร ไม่มีปัญหา 38 คน คิดเป็นร้อยละ 80.9 ของนิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร นิสิตที่ผู้ปกครองเป็นลูกจ้างบริษัทเอกชนจำนวน 60 คน มีปัญหา 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ของนิสิตที่ผู้ปกครองเป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน ไม่มีปัญหา 58 คน คิดเป็นร้อยละ 96.7 ของนิสิตที่ผู้ปกครองเป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่นๆ 33 คน มีปัญหา 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 ของนิสิตที่ประกอบอาชีพอื่นๆ ไม่มีปัญหา 27 คน คิดเป็นร้อยละ 81.8 ของนิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่นๆ

3.2.6 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง นิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 88 คน มีปัญหา 13 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ไม่มีปัญหา 75 คน คิดเป็นร้อยละ 85.2 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท จำนวน 59 คน มีปัญหา 6 คน

คิดเป็นร้อยละ 10.2 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ไม่มีปัญหา 53 คน คิดเป็นร้อยละ 89.8 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท มีจำนวน 71 คน มีปัญหา 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ไม่มีปัญหา 65 คน คิดเป็นร้อยละ 91.5 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท และผู้ปกครองมีรายได้ 30,000 บาท ขึ้นไปมีจำนวน 37 คน มีปัญหา 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป ไม่มีปัญหา 34 คน คิดเป็นร้อยละ 91.9 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป

3.2.7 รายได้ต่อเดือนของนิสิต นิสิตที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 12 คน มีปัญหา 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ของนิสิตที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ไม่มีปัญหา 11 คน คิดเป็นร้อยละ 91.7 ของนิสิตที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท นิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท มีจำนวน 129 คน มีปัญหา 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 ของนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท ไม่มีปัญหา 113 คน คิดเป็นร้อยละ 87.6 ของนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท นิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีจำนวน 85 คน มีปัญหา 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 ของนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ไม่มีปัญหา 76 คน คิดเป็นร้อยละ 89.4 ของนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท นิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท มีจำนวน 19 คน มีปัญหา 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ของนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท ไม่มีปัญหา 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.5 ของนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท และนิสิตที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 10 คน ไม่มีปัญหาเลย 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนิสิตที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป (ดังตาราง 6)

ตาราง 6 ค่าความถี่ร้อยละของปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางจำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต

สถานภาพ	มีปัญหา		ไม่มีปัญหา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	28	11.0	227	89.0	255	100.0
เพศ						
ชาย	6	12.0	44	88.0	50	100.0
หญิง	22	10.7	183	89.3	205	100.0

ตาราง 6 (ต่อ)

สถานภาพ	มีปัญหา		ไม่มีปัญหา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	28	11.0	227	89.0	255	100.0
สาขาวิชา						
บริหารธุรกิจการบัญชี	12	10.4	103	89.6	115	100.0
บริหารธุรกิจการตลาด	16	11.4	124	88.6	140	100.0
ระดับชั้นปี						
ชั้นปีที่ 3	11	12.2	79	87.8	90	100.0
ชั้นปีที่ 4	17	10.3	148	89.7	165	100.0
ภูมิสำเนาเดิม						
กรุงเทพมหานคร	8	7.5	99	92.5	107	100.0
ต่างจังหวัด	20	13.5	128	86.5	148	100.0
อาชีพปัจจุบันของ						
ผู้ประกอบการ						
รับราชการ	5	12.8	34	87.2	39	100.0
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	6	9.5	57	90.5	63	100.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0	0	13	100.0	13	100.0
เกษตรกร	9	19.1	38	80.9	47	100.0
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	2	3.3	58	96.7	60	100.0
อื่นๆ	6	18.2	27	81.8	33	100.0
รายได้ต่อเดือนของ						
ผู้ประกอบการ						
ต่ำกว่า 10,000 บาท	13	14.8	75	85.2	88	100.0
10,001-20,000 บาท	6	10.2	53	89.8	59	100.0
20,001-30,000 บาท	6	8.5	65	91.5	71	100.0
30,000 บาทขึ้นไป	3	8.1	34	91.9	37	100.0
รายได้ต่อเดือนของนิสิต						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	1	8.3	11	91.7	12	100.0
5,001-10,000 บาท	16	12.4	113	87.6	129	100.0
10,001-15,000 บาท	9	10.6	76	89.4	85	100.0
15,001-20,000 บาท	2	10.5	17	89.5	19	100.0
20,000 บาทขึ้นไป	0	0.0	10	100.0	10	100.0

3.3 ปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา พบว่า นิสิตที่ทำการศึกษ จำนวนทั้งสิ้น 255 คน มีปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาจำนวน 40 คน คิดเป็น ร้อยละ 15.7 ส่วนนิสิตที่ไม่มีปัญหาจำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 84.3 โดยแยกพิจารณา ออกเป็นด้านๆ ดังนี้

3.3.1 เพศ เป็นเพศชาย 50 คน มีปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทาง การศึกษา 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ของนิสิตชาย ไม่มีปัญหา 43 คน คิดเป็นร้อยละ 86.0 ของ นิสิตชาย ส่วนเพศหญิงจำนวน 205 คน มีปัญหา 33 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 ของนิสิตหญิง ไม่ มีปัญหา 172 คน คิดเป็นร้อยละ 83.9 ของนิสิตหญิง

3.3.2 สาขาวิชา สาขาบริหารธุรกิจการบัญชีจำนวน 115 คน มีปัญหา 19 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 ของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจการบัญชี ไม่มีปัญหา 96 คน คิดเป็นร้อยละ 83.5 ของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจการบัญชี ส่วนสาขาบริหารธุรกิจการตลาดจำนวน 140 คน มีปัญหา 21 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 ของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจการตลาด ไม่มีปัญหา 119 คน คิดเป็น ร้อยละ 85.0 ของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจการตลาด

3.3.3 ระดับชั้น นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 90 คน มีปัญหา 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 ของนิสิตชั้นปีที่ 3 ไม่มีปัญหา 76 คน คิดเป็นร้อยละ 84.4 ของนิสิตชั้นปีที่ 3 ส่วนนิสิตชั้น ปีที่ 4 จำนวน 165 คน มีปัญหา 26 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 ของนิสิตชั้นปีที่ 4 ไม่มีปัญหา 139 คน คิดเป็นร้อยละ 84.2 ของนิสิตชั้นปีที่ 4

3.3.4 ภูมิลำเนาเดิม นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานครจำนวน 107 คน มีปัญหา 18 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 ของนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานคร ไม่มี ปัญหา 89 คน คิดเป็นร้อยละ 83.2 ของนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานคร ส่วนนิสิตที่มี ภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดจำนวน 148 คน มีปัญหา 22 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 ของนิสิตที่มี ภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด ไม่มีปัญหา 126 คน คิดเป็นร้อยละ 85.1 ของนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิม อยู่ต่างจังหวัด

3.3.5 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง นิสิตที่ผู้ปกครองรับราชการจำนวน 39 คน มีปัญหา 8 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ของนิสิตที่ผู้ปกครองรับราชการ ไม่มีปัญหา 31 คน คิด เป็นร้อยละ 79.5 ของนิสิตที่ผู้ปกครองรับราชการ นิสิตที่ผู้ปกครองเป็นเจ้าของกิจการ/ธุรกิจ ส่วนตัวจำนวน 63 คน มีปัญหา 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 ของนิสิตที่ผู้ปกครองเป็นเจ้าของ กิจการ/ธุรกิจส่วนตัว ไม่มีปัญหา 54 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 ของนิสิตที่ผู้ปกครองเป็นเจ้าของ กิจการ/ธุรกิจส่วนตัว ผู้ปกครองเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 13 คน ไม่มีปัญหาเลยทั้ง 13 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนิสิตที่ผู้ปกครองเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ นิสิตที่ผู้ปกครองประกอบ อาชีพเกษตรกร 47 คน มีปัญหา 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ของนิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพ เกษตรกร ไม่มีปัญหา 41 คน คิดเป็นร้อยละ 87.2 ของนิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร นิสิตที่ผู้ปกครองเป็นลูกจ้างบริษัทเอกชนจำนวน 60 คน มีปัญหา 8 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

ของนิสิตที่ผู้ปกครองเป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน ไม่มีปัญหา 52 คน คิดเป็นร้อยละ 86.7 ของนิสิตที่ผู้ปกครองเป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่นๆ 33 คน มีปัญหา 9 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ของนิสิตที่ประกอบอาชีพอื่นๆ ไม่มีปัญหา 24 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 ของนิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่นๆ

3.3.6 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง นิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 88 คน มีปัญหา 16 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ไม่มีปัญหา 72 คน คิดเป็นร้อยละ 81.8 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท จำนวน 59 คน มีปัญหา 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ไม่มีปัญหา 49 คน คิดเป็นร้อยละ 83.1 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท มีจำนวน 71 คน มีปัญหา 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ไม่มีปัญหา 61 คน คิดเป็นร้อยละ 85.9 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท และผู้ปกครองมีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 37 คน มีปัญหา 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป ไม่มีปัญหา 33 คน คิดเป็นร้อยละ 89.2 ของนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป

3.3.7 รายได้ต่อเดือนของนิสิต นิสิตที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 12 คน มีปัญหา 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ของนิสิตที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ไม่มีปัญหา 10 คน คิดเป็นร้อยละ 83.3 ของนิสิตที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท นิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท มีจำนวน 129 คน มีปัญหา 17 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 ของนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท ไม่มีปัญหา 112 คน คิดเป็นร้อยละ 86.8 ของนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท นิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีจำนวน 85 คน มีปัญหา 20 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 ของนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ไม่มีปัญหา 65 คน คิดเป็นร้อยละ 76.5 ของนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท นิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท มีจำนวน 19 คน มีปัญหา 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ของนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท ไม่มีปัญหา 18 คน คิดเป็นร้อยละ 94.7 ของนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท และนิสิตที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 10 คน ไม่มีปัญหาเลย 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนิสิตที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป (ดังตาราง 7)

ตาราง 7 ค่าความถี่ ร้อยละของปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาจำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต

สถานภาพ	มีปัญหา		ไม่มีปัญหา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	40	15.7	215	84.3	255	100.0
เพศ						
ชาย	7	14.0	43	86.0	50	100.0
หญิง	33	16.1	172	83.9	205	100.0
สาขาวิชา						
บริหารธุรกิจการบัญชี	19	16.5	96	83.5	115	100.0
บริหารธุรกิจการตลาด	21	15.0	119	85.0	140	100.0
ระดับชั้นปี						
ชั้นปีที่ 3	14	15.6	76	84.4	90	100.0
ชั้นปีที่ 4	26	15.8	139	84.2	165	100.0
ภูมิสำเนาเดิม						
กรุงเทพมหานคร	18	16.8	89	83.2	107	100.0
ต่างจังหวัด	22	14.9	126	85.1	148	100.0
อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง						
รับราชการ	8	20.5	31	79.5	39	100.0
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	9	14.3	54	85.7	63	100.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0	0.0	13	100.0	13	100.0
เกษตรกร	6	12.8	41	87.2	47	100.0
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	8	13.3	52	86.7	60	100.0
อื่นๆ	9	27.3	24	72.7	33	100.0
รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง						
ต่ำกว่า 10,000 บาท	16	18.2	72	81.8	88	100.0
10,001-20,000 บาท	10	16.9	49	83.1	59	100.0
20,001-30,000 บาท	10	14.1	61	85.9	71	100.0
30,000 บาทขึ้นไป	4	10.8	33	89.2	37	100.0

ตาราง 7 (ต่อ)

สถานภาพ	มีปัญหา		ไม่มีปัญหา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	40	15.7	215	84.3	255	100.0
รายได้ต่อเดือนของนิสิต						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2	16.7	10	83.3	12	100.0
5,001-10,000 บาท	17	13.2	112	86.8	129	100.0
10,001-15,000 บาท	20	23.5	65	76.5	85	100.0
15,001-20,000 บาท	1	5.3	18	94.7	19	100.0
20,000 บาทขึ้นไป	0	0.0	10	100.0	10	100.0

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม โดยใช้ t-test และเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตจำแนกตามอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิตโดยใช้ F-test

สมมติฐานของงานวิจัยในครั้งนี้คือ นิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิตแตกต่างกัน จะมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกัน

4.1 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตจำแนกตามเพศ

ตาราง 8 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตจำแนกตามเพศ

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	เพศ				t	Sig
	ชาย		หญิง			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ค่าที่พักอาศัย	32580.00	31013.47	27734.63	17683.68	1.48	0.14
2. ค่าอาหาร	38836.00	20489.03	36359.34	20686.55	0.76	0.45
3. ค่าพาหนะหรือ ค่าเดินทางเพื่อ การศึกษา	13149.60	8442.96	12535.73	13671.65	0.30	0.76

ตาราง 8 (ต่อ)

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	เพศ				t	Sig
	ชาย		หญิง			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
4. ค่าพาหนะไปกลับ						
ภูมิลำเนาเดิม	743.60	1389.42	1721.97	3297.60	-3.23	0.00*
5. ค่าบำรุงและ						
ค่าธรรมเนียม						
การศึกษา	30760.00	2236.62	31073.76	4235.50	-0.51	0.61
6. ค่าอุปกรณ์						
การศึกษา	7812.00	8701.99	9178.48	10942.09	-0.82	0.41
7. ค่าใช้จ่าย						
เบ็ดเตล็ด	5572.80	8132.66	6023.41	6145.26	-0.43	0.66
รวม	129454.00	80406.15	124627.32	76662.33	0.70	0.68

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 8 พบว่านิสิตเพศชายและเพศหญิงมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาโดยรวมทุกด้าน พบว่านิสิตทั้งเพศชายและเพศหญิงมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

$$\begin{array}{lll}
 H_0 & \mu_1 = \mu_2 & 7\% \\
 H_1 & \mu_1 \neq \mu_2 & 93\%
 \end{array}$$

4.2 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตจำแนกตามสาขาวิชา

ตาราง 9 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวจำแนกตามสาขาวิชา

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	สาขาวิชา				t	Sig
	การบัญชี		การตลาด			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ค่าที่พักอาศัย	25043.48	13062.70	31675.71	25394.37	-2.69	0.01*
2. ค่าอาหาร	35804.91	23454.61	37699.29	18027.77	-0.73	0.47
3. ค่าพาหนะหรือ ค่าเดินทางเพื่อ การศึกษา	11058.68	7376.32	13968.26	15845.76	-1.81	0.07
4. ค่าพาหนะไปกลับ ภูมิลำเนาเดิม	2000.00	3958.23	1144.17	1932.41	2.12	0.04*
5. ค่าบำรุงและ ค่าธรรมเนียม การศึกษา	30696.17	3544.54	31271.86	4203.06	-1.17	0.24
6. ค่าอุปกรณ์ การศึกษา	8034.78	7008.53	9629.91	12708.71	-1.20	0.23
7. ค่าใช้จ่าย เบ็ดเตล็ด	6099.13	6690.26	5800.29	6484.45	0.36	0.72
รวม	118737.15	65095.19	131189.49	84596.53	-2.27	0.09

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 9 พบว่า นิสิตทั้ง 2 สาขาวิชามีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าที่พักอาศัย และค่าพาหนะเดินทางไปกลับภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกด้านพบว่านิสิตทั้ง 2 สาขาวิชามีค่าใช้จ่ายส่วนตัวไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.3 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตจำแนกตามระดับชั้น

ตาราง 10 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวจำแนกตามระดับชั้น

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	ระดับชั้นปี				t	Sig
	ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่4			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ค่าที่พักอาศัย	26066.67	15214.09	30112.73	23466.75	-1.48	0.14
2. ค่าอาหาร	35186.00	24636.08	37749.85	18097.81	-0.95	0.34
3. ค่าพาหนะหรือ ค่าเดินทางเพื่อ การศึกษา	13702.93	18574.63	12085.09	8107.35	0.79	0.43
4. ค่าพาหนะไปกลับ ภูมิลำเนาเดิม	1547.78	2568.49	1520.51	3279.85	0.07	0.95
5. ค่าบำรุงและ ค่าธรรมเนียม การศึกษา	31090.22	4123.15	30969.70	3821.35	0.23	0.82
6. ค่าอุปกรณ์ การศึกษา	7670.67	5625.11	9586.84	12391.08	-1.39	0.17
7. ค่าใช้จ่าย เบ็ดเตล็ด	5433.33	5804.24	6208.73	6949.10	-0.90	0.37
รวม	120697.60	76545.79	128233.45	76113.29	-1.31	0.19

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 10 พบว่า นิสิตทั้ง 2 ระดับชั้นมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาโดยรวมทุกด้านพบว่านิสิตทั้งระดับชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นปีที่ 4 มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.4 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตจำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ตาราง 11 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวจำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	ภูมิลำเนาเดิม				t	Sig
	กรุงเทพฯ		ต่างจังหวัด			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ค่าที่พักอาศัย	29349.53	23955.36	28204.05	18618.42	0.43	0.67
2. ค่าอาหาร	36162.29	20898.89	37338.51	20492.63	-0.45	0.65
3. ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	12268.60	8189.32	12936.24	15320.15	-0.41	0.68
4. ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	341.12	1640.64	2389.76	3504.56	-6.23	0.00*
5. ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	30346.54	1303.68	31493.51	4980.83	-2.68	0.01*
6. ค่าอุปกรณ์การศึกษา	8327.10	8015.90	9332.35	12047.69	-0.75	0.45
7. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	5839.63	7366.29	6004.05	5947.32	-0.20	0.84
รวม	122634.81	71370.08	127698.47	80911.6	-0.91	0.37

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 11 พบว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าพาหนะเดินทางไปกลับภูมิลำเนาเดิมกับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมทางการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าใช้จ่ายด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาโดยรวมทุกด้านพบว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.6 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตจำแนกตามรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

ตาราง 13 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตจำแนกตามรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง							
	ต่ำกว่า 10,000 บาท		10,001-20,000 บาท		20,001-30,000 บาท		30,000 บาทขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ค่าที่พัก	23931.82	14921.15	29013.56	17073.67	29864.79	17760.75	37200.00	36792.39
2. ค่าอาหาร	34928.01	22774.71	32973.73	14818.10	38247.89	19693.18	44885.14	23194.42
3. ค่าพาหนะหรือเดินทาง เพื่อการศึกษ	14552.45	17884.91	10000.07	6689.66	12746.54	7855.41	12207.57	13074.55
4. ค่าพาหนะเดินทางไป กลับภูมิลำเนาเดิม	1243.82	1493.53	1442.03	2952.15	2082.37	4606.55	1291.89	1936.55
5. ค่าบำรุงและ ค่าธรรมเนียมทางการ ศึกษา	30932.73	3725.41	31457.63	5639.52	30507.61	1842.77	31459.46	4017.98
6. ค่าอุปกรณ์การศึกษา	7800.00	6575.82	7505.08	6008.66	10127.15	15853.89	11458.38	10788.05
7. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	5215.91	5953.17	4905.76	3883.28	6321.13	5847.93	8545.95	10840.12
รวม	118604.74	73328.70	117297.86	57065.04	129897.48	73460.48	147048.39	100644.06

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 13 พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า นิสิตมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้น เพื่อที่จะทราบว่านิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันคู่ใดบ้างที่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้นำค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านที่มีความแตกต่างกันมาทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ Tukey ดังนี้

ตาราง 14 เปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านที่พักอาศัยเป็นรายคู่

รายได้ต่อเดือนของ ผู้ปกครอง	คะแนนเฉลี่ย	ต่ำกว่า 10,000	10,001- 20,000	20,001- 30,000	30,000 บาท ขึ้นไป
		23931.82	29013.56	29864.79	37200.00
ต่ำกว่า 10,000 บาท	23931.82	-	-5081.74	-5932.97	-13268.18*
10,001-20,000 บาท	29013.56		-	-851.23	-8186.44
20,001-30,000 บาท	29864.79			-	-7335.21
30,000 บาท ขึ้นไป	37200.00				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวค่าที่พักอาศัยกับรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองเป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านที่พักอาศัยแตกต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบคู่อื่นๆ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 15 เปรียบเทียบรายได้อต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านอาหาร
เป็นรายคู่

รายได้อต่อเดือน ของผู้ปกครอง		ต่ำกว่า 10,000	10,001- 20,000	20,001- 30,000	30,000 บาท ขึ้นไป
	คะแนน				
	เฉลี่ย	34928.01	32973.73	38247.89	44885.14
ต่ำกว่า 10,000 บาท	34928.01	-	1954.28	-3319.88	-9957.12
10,001-20,000 บาท	32973.73		-	-5274.16	-11911.41*
20,001-30,000 บาท	38247.89			-	-6637.25
30,000 บาทขึ้นไป	44885.14				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าอาหารกับรายได้อต่อเดือนของผู้ปกครองเป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่มีผู้ปกครองมีรายได้อระหว่าง 10,001-20,000 บาท มีค่าใช้จ่ายแตกต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้อ 30,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบคู่อื่น พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 16 เปรียบเทียบรายได้อต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าใช้จ่ย
เบ็ดเตล็ดเป็นรายคู่

รายได้อต่อเดือนของ ผู้ปกครอง		ต่ำกว่า 10,000	10,001- 20,000	20,001- 30,000	30,000 บาทขึ้นไป
	คะแนน				
	เฉลี่ย	5215.91	4905.76	6321.13	8545.95
ต่ำกว่า 10,000 บาท	5215.91	-	310.15	-1105.22	-3330.04*
10,001-20,000 บาท	4905.76		-	-1415.36	-3640.18*
20,001-30,000 บาท	6321.13			-	-2224.82
30,000 บาทขึ้นไป	8545.95				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดกับรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองเป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท และนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท มีค่าใช้จ่ายแตกต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบคู่อื่นๆ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.7 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตจําแนกตามรายได้ต่อเดือนของนิสิต

ตาราง 17 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตจําแนกตามรายได้ต่อเดือนของนิสิต

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	รายได้ต่อเดือนของนิสิต										F	sig
	ต่ำกว่า 5,000 บาท		5,001 – 10,000 บาท		10,001 – 15,000 บาท		15,001 - 20,000 บาท		20,000 บาทขึ้นไป			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	S.D.		
1. ค่าที่พัก	27900.00	19015.88	24869.77	19911.88	30522.35	17324.66	39031.58	28939.57	43560.00	34054.31	3.80	0.01*
2. ค่าอาหาร	28287.50	8812.31	34536.36	20725.31	36779.12	18056.71	52252.63	26573.87	48180.00	23135.87	4.57	0.00*
3. ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	11480.00	5270.41	12045.02	12415.96	11061.04	7090.39	21346.74	25258.68	18996.00	20482.97	3.35	0.01*
4. ค่าพาหนะเดินทางไปกลับ	1016.67	1046.00	1133.67	1801.65	2196.00	4538.35	1621.05	2408.22	1428.00	1763.54	1.68	0.17
5. ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมทางการศึกษา	3000.00	0000.00	31093.02	3757.64	30695.53	3498.10	31578.95	6882.47	32800.00	4237.40	0.97	0.43
6. ค่าอุปกรณ์การศึกษา	11900.00	8507.75	8737.67	8426.53	9256.80	14343.16	6157.89	4926.83	9840.00	6087.36	0.61	0.65
7. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	5100.00	4464.41	6520.93	7824.62	4859.29	4721.92	7200.00	6548.28	6120.00	2797.14	1.06	0.38
รวม	88684.17	47116.76	118936.44	74863.59	125370.13	69573.29	159188.84	101537.92	160924.00	92558.59	5.68	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 17 พบว่า นิสิตที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร และค่าพาหนะเพื่อการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยรวมแล้วนิสิตมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้น เพื่อที่จะทราบว่านิสิตที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันคู่ใดบ้างที่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้นำค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านที่มีความแตกต่างกันมาทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ Tukey ดังนี้

ตาราง 18 เปรียบเทียบรายได้อันต่อเดือนของนิสิตกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านที่พักอาศัยเป็นรายคู่

รายได้อันต่อเดือน ของนิสิต		ต่ำกว่า	5,001-	10,001-	15,001-	20,000
		5,000	10,000	15,000	20,000	บาทขึ้นไป
	คะแนนเฉลี่ย	27900	24869.77	30522.35	39031.58	43560.00
ต่ำกว่า 5,000 บาท	27900.00	-	3030.23	-2622.35	-11131.58	-15660.00
5,001-10,000 บาท	24869.77		-	-5652.59	-14161.81*	-18690.23*
10,001-15,000 บาท	30522.35			-	-8509.23	-13037.65
15,001-20,000 บาท	39031.58				-	-4528.42
20,000 บาท ขึ้นไป	43560.00					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวค่าที่พักอาศัยกับรายได้อันต่อเดือนของนิสิตเป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านที่พักอาศัยแตกต่างกับนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท และนิสิตที่มีรายได้ 20,000 บาท ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบคู่อื่นๆ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 19 เปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของนิสิตกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าอาหารเป็นรายคู่

รายได้ต่อเดือน ของนิสิต		ต่ำกว่า	5,001-	10,001-	15,001-	20,000
		5,000	10,000	15,000	20,000	บาทขึ้นไป
	คะแนนเฉลี่ย	28287.60	34536.36	36779.12	52252.63	48180.00
ต่ำกว่า 5,000 บาท	28287.60	-	-6248.86	-8491.62	-23965.13*	-19892.50
5,001-10,000 บาท	34536.36		-	-2242.76	-17716.27*	-13643.64
10,001-15,000 บาท	36779.12			-	-15473.51*	-11400.88
15,001-20,000 บาท	52252.63				-	4072.63
20,000 บาทขึ้นไป	48180.00					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวค่าอาหารกับรายได้ต่อเดือนของนิสิตเป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าอาหารแตกต่างกับนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท นิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท กับนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท และนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านอาหารแตกต่างกับนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบคู่อื่นๆ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 20 เปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของนิสิตกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าพาหนะเดินทางเพื่อการศึกษาเป็นรายคู่

รายได้ต่อเดือน ของนิสิต		ต่ำกว่า 5,000	5,001- 10,000	10,001- 15,000	15,001- 20,000	20,000 บาทขึ้นไป
	คะแนนเฉลี่ย	11480.00	12045.02	11061.04	21346.74	18996.00
ต่ำกว่า 5,000 บาท	11480.00	-	-565.02	418.96	-9866.74	-7516
5,001-10,000 บาท	12045.02		-	983.99	-9301.71*	-6950.98
10,001-15,000 บาท	11061.04			-	-10285.70*	-7934.96
15,001-20,000 บาท	21346.74				-	2350.74
20,000 บาทขึ้นไป	18996.00					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวค่าพาหนะเดินทางเพื่อการศึกษา กับ รายได้ต่อเดือนของนิสิตเป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าพาหนะเดินทางเพื่อการศึกษาแตกต่างกับนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท นิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท กับนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาคู่อื่นๆ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงิน กับ เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และ รายได้ต่อเดือนของนิสิต

สมมติฐานของงานวิจัยในครั้งนี้คือ เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงิน

โดยพิจารณาปัญหาทางการเงินออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารโดยจะทำการวิเคราะห์จำแนกออกเป็นด้าน ๆ ดังต่อไปนี้

5.1.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับเพศ

ตาราง 21 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับเพศ

เพศ	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
ชาย	13 26.0%	37 74.0%	50 100.0%	0.009	0.926
หญิง	52 25.4%	153 74.6%	205 100.0%		
รวม	65 25.5%	190 74.5%	255 100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 21 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.009 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.926 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่าเพศมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่พักและอาหารอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับสาขาวิชา

ตาราง 22 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับสาขาวิชา

สาขาวิชา	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
บริหารธุรกิจการบัญชี	31 27.0%	84 73.0%	115 100.0%	0.237	0.626
บริหารธุรกิจการตลาด	34 24.3%	106 75.7%	140 100.0%		
รวม	65 25.5%	190 74.5%	255 100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 22 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.237 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.626 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่าสาขาวิชามีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับระดับชั้น

ตาราง 23 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับระดับชั้น

ระดับชั้น	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
ชั้นปีที่ 3	24	66	90	0.101	0.750
	26.7%	73.3%	100%		
ชั้นปีที่ 4	41	124	165		
	24.8%	75.2%	100.0%		
รวม	65	190	255		
	25.5%	74.5%	100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 23 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.101 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.750 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า ระดับชั้นมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับภูมิลำเนาเดิม

ตาราง 24 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับภูมิลำเนาเดิม

ภูมิลำเนาเดิม	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
กรุงเทพมหานคร	29	78	107	0.252	0.615
	27.1	72.9%	100.0%		
ต่างจังหวัด	36	112	148		
	24.3%	75.7%	100.0%		
รวม	65	190	255		
	25.5%	74.5%	100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 24 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.252 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.615 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า ภูมิลำเนาเดิมมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง

ตาราง 25 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง

อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
รับราชการ	14 35.9%	25 64.1%	39 100.0%	15.569	0.008*
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	10 15.9%	53 84.1%	63 100.0%		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0 0%	13 100.0%	13 100.0%		
เกษตรกร	17 36.2%	30 63.8%	47 100.0%		
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	12 20.0%	48 80.0%	60 100.0%		
อื่นๆ	12 36.4%	21 63.6%	33 100.0%		
รวม	65 25.5%	190 74.5%	255 100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 15.569 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.008 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

ตาราง 26 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
ต่ำกว่า 10,000 บาท	28 31.8%	60 68.2%	88 100.0%	5.705	0.127
10,001-20,000 บาท	17 28.8%	42 71.2%	59 100.0%		
20,001-30,000 บาท	15 21.1%	56 78.9%	71 100.0%		
30,000 บาทขึ้นไป	5 13.5%	32 86.5%	37 100.0%		
รวม	65 25.5%	190 74.5%	255 100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 26 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 5.705 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.127 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.7 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับรายได้ต่อเดือนของนิสิต

ตาราง 27 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับรายได้ต่อเดือนของนิสิต

รายได้ต่อเดือนของนิสิต	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
ต่ำกว่า 5,000 บาท	6 50.0%	6 50.0%	12 100.0%	9.517	0.049*
5,001-10,000 บาท	39 30.2%	90 69.8%	129 100.0%		
10,001-15,000 บาท	16 18.8%	69 81.2%	85 100.0%		
15,001-20,000 บาท	3 15.8%	16 84.2%	19 100.0%		
20,000 บาทขึ้นไป	1 10.0%	9 90.0%	10 100.0%		
รวม	65 25.5%	190 74.5%	255 100.0%		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 27 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 9.517 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.049 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า รายได้ต่อเดือนของนิสิตมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางโดยจะทำการวิเคราะห์จำแนกออกเป็นด้าน ๆ ดังต่อไปนี้

5.2.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับเพศ

ตาราง 28 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับเพศ

เพศ	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
ชาย	6	44	50	0.066	0.797
	12.0%	88.0%	100.0%		
หญิง	22	183	205		
	10.7%	89.3%	100.0%		
รวม	28	227	255		
	11.0%	89.0%	100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 26 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.066 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.797 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับสาขาวิชา

ตาราง 29 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับสาขาวิชา

สาขาวิชา	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
บริหารธุรกิจการบัญชี	12	103	115	0.064	0.801
	10.4%	89.6%	100.0%		
บริหารธุรกิจการตลาด	16	124	140		
	11.4%	88.6%	100.0%		
รวม	28	227	255		
	11.0%	89.0%	100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 29 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.064 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.801 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า สาขาวิชามีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับระดับชั้น

ตาราง 30 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับระดับชั้น

ระดับชั้น	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
ชั้นปีที่ 3	11	79	90	0.219	0.639
	12.2%	87.8%	100%		
ชั้นปีที่ 4	17	148	165		
	10.3%	89.7%	100.0%		
รวม	28	227	255		
	11.0%	89.0%	100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 30 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.219 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.639 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า ระดับชั้นมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับ ภูมิลำเนาเดิม

ตาราง 31 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับภูมิลำเนาเดิม

ภูมิลำเนาเดิม	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
กรุงเทพมหานคร	8	99	107	2.315	0.128
	75.0%	92.5%	100.0%		
ต่างจังหวัด	20	128	148		
	13.5%	86.5%	100.0%		
รวม	28	227	255		
	11.0%	89.0%	100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 31 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 2.315 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.128 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า ภูมิลำเนาเดิมมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง

ตาราง 32 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง

อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
รับราชการ	5 12.8%	34 87.2%	39 100.0%	10.424	0.064
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	6 9.5%	57 90.5%	63 100.0%		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0 0%	13 100.0%	13 100.0%		
เกษตรกร	9 19.1%	38 80.9%	47 100.0%		
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	2 3.3%	58 96.7%	60 100.0%		
อื่นๆ	6 18.2%	27 81.8%	33 100.0%		
รวม	28 11.0%	227 89.0%	255 100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 32 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 10.424 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.064 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2.6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

ตาราง 33 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

รายได้ต่อเดือนของ ผู้ปกครอง	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
ต่ำกว่า 10,000 บาท	13 14.8%	75 85.2%	88 100.0%	2.112	0.550
10,001-20,000 บาท	6 10.2%	53 89.8%	59 100.0%		
20,001-30,000 บาท	6 8.5%	65 91.5%	71 100.0%		
30,000 บาทขึ้นไป	3 8.1%	34 91.9%	37 100.0%		
รวม	28 11.0%	227 89.0%	255 100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 33 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 2.112 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.550 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2.7 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับรายได้ต่อเดือนของนิสิต

ตาราง 34 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับรายได้ต่อเดือนของนิสิต

รายได้ต่อเดือนของนิสิต	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
ต่ำกว่า 5,000 บาท	1 8.3%	11 91.7%	12 100.0%	1.604	0.808
5,001-10,000 บาท	16 12.4%	113 87.6%	129 100.0%		
10,001-15,000 บาท	9 10.6%	76 89.4%	85 100.0%		
15,001-20,000 บาท	2 10.5%	17 89.5%	19 100.0%		
20,000 บาทขึ้นไป	0 0%	10 100.0%	10 100.0%		
รวม	28 11.0%	227 89.0%	255 100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 34 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 1.604 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.808 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า รายได้ต่อเดือนของนิสิตมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาโดยจะทำการวิเคราะห์จำแนกออกเป็นด้าน ๆ ดังต่อไปนี้

5.3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับเพศ

ตาราง 35 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับเพศ

เพศ	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
ชาย	7 14.0%	43 86.0%	50 100.0%	0.134	0.715
หญิง	33 16.1%	172 83.9%	205 100.0%		
รวม	40 15.7%	215 84.3%	255 100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 35 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.134 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.715 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับสาขาวิชา

ตาราง 36 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับสาขาวิชา

สาขาวิชา	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
บริหารธุรกิจการบัญชี	19 16.5%	96 83.5%	115 100.0%	0.111	0.740
บริหารธุรกิจการตลาด	21 15.0%	119 85.0%	140 100.0%		
รวม	40 15.7%	215 84.3%	255 100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 36 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.111 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.740 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า สาขาวิชามีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินค่าใช้จ่ายทางการศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.3.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับระดับชั้น

ตาราง 37 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับระดับชั้น

ระดับชั้น	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
ชั้นปีที่ 3	14	76	90	0.002	0.966
	15.6%	84.4%	100%		
ชั้นปีที่ 4	26	139	165		
	15.8%	84.2%	100.0%		
รวม	40	215	255		
	15.7%	84.3%	100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 37 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.002 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.966 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า ระดับชั้นมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.3.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับภูมิลำเนาเดิม

ตาราง 38 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับภูมิลำเนาเดิม

ภูมิลำเนาเดิม	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
กรุงเทพมหานคร	18	89	107	0.180	0.671
	16.8%	83.2%	100.0%		
ต่างจังหวัด	22	126	148		
	14.9%	85.1%	100.0%		
รวม	40	215	255		
	15.7%	84.3%	100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 38 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.180 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.671 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า ภูมิลำเนาเดิมมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.3.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง

ตาราง 39 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง

อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
รับราชการ	8 20.5%	31 79.5%	39 100.0%	7.103	0.213
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	9 14.3%	54 85.7%	63 100.0%		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0 0%	13 100.0%	13 100.0%		
เกษตรกร	6 12.8%	41 87.2%	47 100.0%		
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	8 13.3%	52 86.7	60 100.0%		
อื่นๆ	9 27.3%	24 72.7	33 100.0%		
รวม	40 15.7%	215 84.3%	255 100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 39 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 7.103 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.213 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.3.6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

ตาราง 40 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
ต่ำกว่า 10,000 บาท	16 18.2%	72 81.8%	88 100.0%	1.288	0.732
10,001-20,000 บาท	10 16.9%	49 83.1%	59 100.0%		
20,001-30,000 บาท	10 14.1%	61 85.9%	71 100.0%		
30,000 บาทขึ้นไป	4 10.8%	33 89.2%	37 100.0%		
รวม	40 15.7%	215 84.3%	255 100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 40 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 1.288 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.732 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.3.7 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับรายได้ต่อเดือนของนิสิต

ตาราง 41 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับรายได้ต่อเดือนของนิสิต

รายได้ต่อเดือนของนิสิต	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	รวม	χ^2	Sig
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2 16.7%	10 83.3%	12 100.0%	7.997	0.092
5,001-10,000 บาท	17 13.2%	112 86.8%	129 100.0%		
10,001-15,000 บาท	20 23.5%	65 76.5%	85 100.0%		
15,001-20,000 บาท	1 50.3%	18 94.7%	19 100.0%		
20,000 บาทขึ้นไป	0 0%	10 100.0%	10 100.0%		
รวม	40 15.7%	215 84.3%	255 100.0%		

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 41 พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 7.997 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.092 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) จึงสรุปได้ว่า รายได้ต่อเดือนของนิสิตมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจ หลักสูตรปริญญาตรี ต่อเนื่อง 2 ปี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนา อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนา อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต กับปัญหาทางการเงินของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรีต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตสาขาบริหารธุรกิจระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง หลักสูตร 2 ปี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 จำนวน 255 คน โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งพวก (Stratified Random Sampling) และใช้การสัดส่วนการสุ่ม ร้อยละ 30 ของประชากรทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดมีด้วยกันทั้งหมด 10 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดมีด้วยกันทั้งหมด 7 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาทางการเงินของนิสิตแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดมีด้วยกันทั้งหมด 23 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล
2. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าความแปรปรวน เพื่อทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยค่าใช้จ่ายส่วนตัว ของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มโดยใช้ t-test และกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มโดยใช้ F-test และเมื่อพบความแตกต่างจึงทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ Tukey (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2540 : 313)
4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินกับเพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปี ภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิตโดยใช้ χ^2

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยใน 1 ปีการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545

จากการศึกษาพบว่านิสิตมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อ 1 ปีการศึกษาเป็นจำนวน 125,573.73 บาท โดยมีค่าใช้จ่ายในเรื่องอาหารมากที่สุด คือ 36,844.96 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.34 รองลงมาคือค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาจำนวน 31,012.24 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.70 ค่าที่พักรวมทั้งค่าสาธารณูปโภค 28,684.71 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.84 ค่าพาหนะเพื่อเดินทางระหว่างที่พักหรือที่ทำงานกับมหาวิทยาลัย 12,656 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.08 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอุปกรณ์การศึกษา 8,910.54 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.10 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด 5,35.06 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.73 และมีค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าพาหนะเพื่อเดินทางไปกลับระหว่างที่พักในกรุงเทพมหานครกับภูมิลำเนาเดิมน้อยที่สุดจำนวน 1,530.13 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.22

2. ปัญหาทางการเงินของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545

2.1 ปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหาร จากการศึกษานิสิตจำนวน 255 คน มีปัญหาด้านที่พักอาศัยและอาหารเพียง 65 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ส่วนนิสิตที่ไม่มีจำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 74.5 โดยแยกพิจารณาเป็นด้านๆ ดังนี้

2.1.1 เพศ นิสิตทั้งเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาใกล้เคียงกัน โดยเพศชายมีปัญหาสูงกว่าเพศหญิงเล็กน้อยคือร้อยละ 26.0 ส่วนเพศหญิงมีปัญหาร้อยละ 25.4

2.1.2 สาขาวิชา สาขาบริหารธุรกิจการบัญชีมีปัญหามากกว่าบริหารธุรกิจการตลาดโดยบริหารธุรกิจการบัญชีมีปัญหาร้อยละ 27.0 ส่วนบริหารธุรกิจการตลาดมีปัญหาลittleร้อยละ 24.3

2.1.3 ระดับชั้น พบว่า ชั้นปีที่ 3 มีปัญหามากกว่าชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 1.9 โดยชั้นปีที่ 3 มีปัญหาร้อยละ 26.7 ส่วนชั้นปีที่ 4 มีปัญหาร้อยละ 24.8

2.1.4 ภูมิสำเนาเดิม พบว่า นิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานครมีปัญหามากกว่านิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดถึงร้อยละ 2.8 โดยนิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานครมีปัญหาร้อยละ 27.1 ส่วนนิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดมีปัญหาลittleร้อยละ 24.3

2.1.5 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรและอื่นๆ มีปัญหามากที่สุดคือร้อยละ 36.2 และ 36.4 ตามลำดับ รองลงมาคือนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการร้อยละ 35.9 ลูกจ้างบริษัทเอกชนร้อยละ 20.0 เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 15.9 ส่วนนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจไม่มีปัญหาเลย

2.1.6 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีปัญหามากที่สุดคือร้อยละ 31.8 รองลงมาคือรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท มีปัญหาร้อยละ 28.8 รายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท มีปัญหาร้อยละ 21.1 และนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป มีปัญหาน้อยที่สุดคือร้อยละ 13.5

2.1.7 รายได้ต่อเดือนของนิสิต นิสิตที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีปัญหามากที่สุดคือร้อยละ 50.0 รองลงมาคือรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท มีปัญหาร้อยละ 30.2 รายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีปัญหาร้อยละ 18.8 รายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท มีปัญหาร้อยละ 15.8 และนิสิตที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป มีปัญหาน้อยที่สุดคือร้อยละ 10.0 นิสิตที่มีปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยนั้นจะเห็นได้ว่าจะมีปัญหาเฉพาะนิสิตที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท คือมีปัญหาถึงร้อยละ 50.0 ส่วนนิสิตที่มีรายได้มากกว่า 5,000 บาทขึ้นไป พบว่าจะมีปัญหาทางการเงินน้อยลงตามลำดับ

2.2 ปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง จากการศึกษานิสิตจำนวน 255 คน พบว่านิสิตมีปัญหาด้านค่าเดินทางเพียง 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 ส่วนนิสิตที่ไม่มีปัญหามีจำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 89.0 โดยแยกพิจารณาเป็นด้านๆ ดังนี้

2.2.1 เพศ เพศชายมีปัญหาสูงกว่าเพศหญิงเล็กน้อยคือร้อยละ 12.0 ส่วนเพศหญิงมีปัญหาร้อยละ 10.7

2.2.2 สาขาวิชา สาขาบริหารธุรกิจการตลาดมีปัญหามากกว่าบริหารธุรกิจการบัญชีโดยบริหารธุรกิจการตลาดมีปัญหาร้อยละ 11.4 ส่วนบริหารธุรกิจการบัญชีมีปัญหาลittleร้อยละ 10.4

2.2.3 ระดับชั้น พบว่า ชั้นปีที่ 3 มีปัญหามากกว่าชั้นปีที่ 4 โดยชั้นปีที่ 3 มีปัญหาร้อยละ 12.2 ส่วนชั้นปีที่ 4 มีปัญหาร้อยละ 10.3

2.2.4 ภูมิสำเนาเดิม พบว่า นิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดมีปัญหามากกว่านิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานครถึงร้อยละ 6.0 โดยนิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานครมีปัญหาร้อยละ 7.5 ส่วนนิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดมีปัญหาเพียงร้อยละ 13.5

2.2.5 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรและอื่นๆ มีปัญหามากที่สุดคือร้อยละ 19.1 และ 18.2 ตามลำดับ รองลงมาคือนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการร้อยละ 12.8 เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 9.5 ลูกจ้างบริษัทเอกชนร้อยละ 3.3 ส่วนนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจไม่มีปัญหาเลย

2.2.6 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีปัญหามากที่สุดคือร้อยละ 14.8 รองลงมาคือรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท มีปัญหาร้อยละ 10.2 รายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท มีปัญหาร้อยละ 8.5 และนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป มีปัญหาน้อยที่สุดคือร้อยละ 8.1

2.2.7 รายได้ต่อเดือนของนิสิต นิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท มีปัญหามากที่สุดคือร้อยละ 12.4 รองลงมาคือนิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 10.6 นิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท ร้อยละ 10.5 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีปัญหาร้อยละ 8.3 และนิสิตที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป ไม่มีปัญหาเลย

2.3 ปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา จากการศึกษา นิสิตจำนวน 255 คน พบว่า นิสิตมีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาเพียง 40 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 ส่วนนิสิตที่ไม่มีปัญหามีจำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 84.3 โดยแยกพิจารณาเป็นด้านๆ ดังนี้

2.3.1 เพศ เพศชายมีปัญหาน้อยกว่าเพศหญิงคือร้อยละ 14.0 ส่วนเพศหญิงมีปัญหาร้อยละ 16.1

2.3.2 สาขาวิชา สาขาบริหารธุรกิจการบัญชีมีปัญหามากกว่าบริหารธุรกิจการตลาดโดยบริหารธุรกิจการบัญชีมีปัญหาร้อยละ 16.5 ส่วนบริหารธุรกิจการตลาดมีปัญหาเพียงร้อยละ 15.0

2.3.3 ระดับชั้น พบว่า ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาใกล้เคียงกับคือร้อยละ 15.6 และร้อยละ 15.8 ตามลำดับ

2.3.4 ภูมิสำเนาเดิม พบว่า นิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานครมีปัญหามากกว่านิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดถึงร้อยละ 1.9 โดยนิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานครมีปัญหาร้อยละ 16.8 ส่วนนิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดมีปัญหาเพียงร้อยละ 14.9

2.3.5 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่นๆ มีปัญหามากที่สุดคือร้อยละ 27.3 รองลงมาคือรับราชการมีปัญหาร้อยละ 20.5 เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัวมีปัญหาร้อยละ 14.3 ลูกจ้างบริษัทเอกชนร้อยละ 13.3 เกษตรกรร้อยละ 12.8 และพนักงานรัฐวิสาหกิจไม่มีปัญหาเลย

2.3.6 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีปัญหามากที่สุดคือร้อยละ 18.2 รองลงมาคือรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท มีปัญหาร้อยละ 16.9 รายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท มีปัญหาร้อยละ 14.1 และนิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป มีปัญหาน้อยที่สุดคือร้อยละ 10.8

2.3.7 รายได้ต่อเดือนของนิสิต นิสิตที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีปัญหามากที่สุดคือร้อยละ 23.5 รองลงมาคือรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีปัญหาร้อยละ 16.7 รายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท มีปัญหาร้อยละ 13.2 รายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท มีปัญหาร้อยละ 5.3 และนิสิตที่มีรายได้ต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไป ไม่มีปัญหาเลย

จากการพิจารณาปัญหาทางการเงินทั้ง 3 ด้านข้างต้น พบว่า ปัญหาทางการเงินที่นิสิตพบมากที่สุดคือปัญหาด้านที่พักอาศัยและอาหาร คือมีปัญหาร้อยละ 25.5 รองลงมาคือปัญหาด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา มีปัญหาร้อยละ 15.7 ส่วนปัญหาด้านค่าเดินทางนั้นเป็นปัญหาด้านที่นิสิตมีน้อยที่สุดคือมีปัญหาเพียงร้อยละ 11.0 เท่านั้น

3. การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต

3.1 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวจำแนกตามเพศ นิสิตเพศชายและเพศหญิง ที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าพาหนะเดินทางไปกลับภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาโดยรวมทุกด้านแล้วพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 1)

3.2 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวจำแนกตามสาขาวิชา นิสิตสาขาบริหารธุรกิจการบัญชีและบริหารธุรกิจการตลาด ที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าที่พักอาศัย และค่าพาหนะเดินทางไปกลับภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาโดยรวมทุกด้านแล้วพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 1)

3.3 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวจำแนกตามระดับชั้น นิสิตที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 ทั้งระดับชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเมื่อพิจารณาเป็นด้านๆ ทุกด้านไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาโดยรวมทุกด้านแล้วพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 1)

3.4 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวจำแนกตามภูมิลำเนาเดิม นิสิตที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ ปีการศึกษา 2545 ที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าพาหนะเดินทางไปกลับภูมิลำเนาเดิม และค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมทางการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาโดยรวมทุกด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 1)

3.5 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวจำแนกตามอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง นิสิตที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ ปีการศึกษา 2545 ที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพ รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว เกษตรกร และอื่นๆ มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 1)

3.6 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวจำแนกตามรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง นิสิตที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ ปีการศึกษา 2545 ที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่างและเมื่อพิจารณาโดยรวมทุกด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 1)

3.7 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวจำแนกตามรายได้ต่อเดือนของนิสิต นิสิตที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ ปีการศึกษา 2545 ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร และค่าพาหนะเดินทางระหว่างที่พักหรือที่ทำงานกับมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาโดยรวมทุกด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 1)

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินของนิสิตระดับปริญญาตรีต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 กับเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพ ปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต โดยแยกพิจารณาออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต

4.1.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับเพศ

พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.009 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.926 ซึ่งมีความมากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหาร ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.1.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับสาขาวิชา

พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.237 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.626 ซึ่งมีความมากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่า สาขาวิชาไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหาร ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.1.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับระดับชั้น

พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.101 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.750 ซึ่งมีความมากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่า ระดับชั้นไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหาร ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.1.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับภูมิลำเนาเดิม

พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.252 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.615 ซึ่งมีความมากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่า ภูมิลำเนาเดิมไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหาร ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.1.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง

พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 15.569 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.008 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่า อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหาร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.1.6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 5.705 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.127 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่า รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหาร ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.1.7 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับรายได้ต่อเดือนของนิสิต

พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 9.517 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.049 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่า รายได้ต่อเดือนของนิสิตมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหาร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต

4.2.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับเพศ

พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.066 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.797 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.2.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับสาขาวิชา

พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.064 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.801 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่า สาขาวิชาไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับระดับชั้น

พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.219 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.639 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่า ระดับชั้นไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.2.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับภูมิสำเนาเดิม

พบว่า ค่าไค-สแควร์ที่คำนวณได้มีค่า 2.315 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.128 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่า ภูมิสำเนาเดิมไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.2.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง

พบว่าค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 10.424 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.064 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่า อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.2.6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 2.112 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.550 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่า รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.2.7 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับรายได้ต่อเดือนของนิสิต

พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 1.604 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.808 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่ารายได้ต่อเดือนของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต

4.3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับเพศ

พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.134 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.715 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับสาขาวิชา

พบว่า ค่าไค-สแควร์ที่คำนวณได้มีค่า 0.111 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.740 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่าสาขาวิชาไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.3.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับระดับชั้น

พบว่า ค่าไค-สแควร์ ที่คำนวณได้มีค่า 0.002 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.966 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่า ระดับชั้นไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.3.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับภูมิสำเนาเดิม

พบว่า ค่าไค-สแควร์ที่คำนวณได้มีค่า 0.180 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.671 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่าภูมิสำเนาเดิมไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.3.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง

พบว่าค่าไค-สแควร์ที่คำนวณได้มีค่า 7.103 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.213 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.3.6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

พบว่าค่าไค-สแควร์ที่คำนวณได้มีค่า 1.288 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.732 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

4.3.7 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับรายได้ต่อเดือนของนิสิต

พบว่า ค่าไค-สแควร์ที่คำนวณได้มีค่า 7.997 โดยนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่า 0.092 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) จึงสรุปได้ว่ารายได้ต่อเดือนของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2)

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรี ต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลดังนี้

1. อภิปรายผลเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรี ต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต

1.1 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 จำแนกตามเพศ

พบว่า เพศชายมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่าเพศหญิง คือเพศชายมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปีจำนวน 129,454.00 บาท ส่วนเพศหญิงมีค่าใช้จ่ายจำนวน 124,627.32 บาท ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของบริภัณฑ์ สุนทรหงส์ (2546 : 164-177) ณัฐนนท์ ลีศัตร์พ่าย (2545 : 71-75) และเดือนใจ บำรุงพงษ์ (2535 : 85) ที่พบว่าเพศชายมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปีสูงกว่าเพศหญิงเช่นเดียวกัน จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 7 ด้าน พบว่านิสิตชายและนิสิตหญิงมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวในเรื่องค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่าพาหนะเดินทาง ระหว่างที่พักหรือที่ทำงานกับมหาวิทยาลัย ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าอุปกรณ์การศึกษา และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดไม่แตกต่างกัน ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าเดินทางไปกลับ ภูมิลำเนาเดิมนั้นพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณา

โดยรวมพบว่าไม่มีความแตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 1) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของบริกนธ์ สุนทรหงส์ (2546 : 164-177) และงานวิจัยของณัฐนนท์ ลีศัตร์พ่าย (2545 : 71-75) ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าทั้งนิสิตชายและนิสิตหญิงกลุ่มตัวอย่างมาจากครอบครัวที่มีสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมคล้ายคลึงกัน

1.2 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 จำแนกตามสาขาวิชา

นิสิตสาขาบริหารธุรกิจการตลาดมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงกว่าบริหารธุรกิจการบัญชี คือบริหารธุรกิจการตลาดมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อปีจำนวน 131,189.49 บาท ส่วนบริหารธุรกิจการตลาดมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีจำนวน 118,737.15 บาท จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตทั้ง 2 สาขาวิชา พบว่านิสิตทั้ง 2 สาขาวิชามีค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมทั้ง 7 ด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านิสิตทั้ง 2 สาขาวิชามีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าอาหาร ค่าพาหนะเดินทางระหว่างที่พักหรือที่ทำงานกับมหาวิทยาลัย ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมทางการศึกษา ค่าอุปกรณ์การศึกษา และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านค่าที่พัก และค่าพาหนะเดินทางไปกลับภูมิลำเนาเดิมนั้นพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลการวิเคราะห์ที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่านิสิตทั้ง 2 สาขาวิชามีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกันเพียง 2 ด้านเท่านั้นจึงเป็นผลให้นิสิตทั้ง 2 สาขาวิชามีค่าใช้จ่ายส่วนตัวไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 1) ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่านิสิตที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรเป็นหลักสูตรระยะสั้นที่มีการศึกษาเพียง 2 ปีเท่านั้นทำให้ค่าใช้จ่ายต่างๆ ของนิสิตไม่มีความแตกต่างกัน และนิสิตที่เข้ารับการศึกษาส่วนใหญ่เป็นบุคคลในวัยทำงานจึงมีการจัดสรรรายได้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายได้อย่างเหมาะสม ทำให้ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวีระ พุ่มเกิด (2546 : 60) ที่พบว่านิสิตที่ศึกษาอยู่ในขณะที่แตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บริกนธ์ สุนทรหงส์ (2546 : 164-177) ที่พบว่านิสิตที่ศึกษาอยู่ในภาควิชาที่แตกต่างกันจะมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกัน เนื่องจากงานวิจัยของ บริกนธ์ สุนทรหงส์ นั้นเป็นการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างของนิสิตที่ศึกษาในภาคปกติ จึงทำให้ผลงานวิจัยมีความแตกต่างกัน

1.3 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 จำแนกตามระดับชั้น

นิสิตระดับชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นปีที่ 4 มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมทั้ง 7 ด้านไม่แตกต่างกัน และเมื่อทำการพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านิสิตระดับชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นปีที่ 4 มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร ค่าพาหนะเดินทางระหว่างที่พักหรือที่ทำงานกับ

มหาวิทยาลัย ค่าพาหนะเดินทางไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมทางการศึกษา ค่าอุปกรณ์การศึกษา และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดไม่แตกต่างกัน จึงทำให้นิสิตทั้ง 2 ระดับชั้นมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวไม่แตกต่างกัน ซึ่งน่าจะมีสาเหตุมาจากการที่หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรระยะสั้นผู้ที่เข้ารับการศึกษเป็นบุคคลในวัยทำงาน รูปแบบการจัดการศึกษาของนิสิตทั้ง 2 ระดับชั้นคล้ายคลึงกัน ทำให้นิสิตที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรนี้ทั้ง 2 ระดับชั้นมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวีระ พุ่มเกิด (2546 : 59) ที่พบว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่แตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บริรักษ์ สุคนธ์หงส์ (2546 : 164-177) ที่พบว่านิสิตที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่แตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกัน ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่าการศึกษาในภาคปกตินั้นมีรูปแบบการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้นแตกต่างกัน

1.4 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อทำการพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร ค่าพาหนะเดินทางระหว่างที่พักหรือที่ทำงานกับมหาวิทยาลัย ค่าอุปกรณ์การศึกษา และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดไม่แตกต่างกัน ส่วนค่าใช้จ่ายด้านค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และค่าพาหนะเดินทางไปกลับภูมิลำเนาเดิมพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สาเหตุที่ทำให้นิสิตมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าพาหนะเดินทางไปกลับภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกัน นั้น เนื่องจากนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานครจะมีค่าใช้จ่ายเพื่อเดินทางไปกลับภูมิลำเนาเดิมน้อยกว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด ส่วนค่าใช้จ่ายด้านค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษานั้นนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดมีค่าใช้จ่ายสูงกว่านิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งน่าจะเกิดจากการที่ผู้ปกครองที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดอาจจะส่งเงินให้นิสิตล่าช้ากว่ากำหนดทำให้นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดมีค่าใช้จ่ายด้านค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาสูงกว่านิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร จากการพิจารณาเป็นรายด้านส่วนใหญ่พบว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวไม่แตกต่างกัน จึงทำให้นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 1) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบริรักษ์ สุคนธ์หงส์ (2546 : 164-177) และงานวิจัยของวีระ พุ่มเกิด (2546 : 59) ที่พบว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

1.5 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 จำแนกตามอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง

จากผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 7 ด้านพบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพปัจจุบันที่แตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 7 ด้านไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาโดยรวมทุกด้านไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ น่าจะเกิดจากการที่นิสิตที่ศึกษาในหลักสูตรนี้ส่วนใหญ่มีรายได้จากการทำงานระหว่างเรียน ฉะนั้น การที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกันจึงไม่ส่งผลให้นิสิตมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกัน (สมมติฐานที่ 1) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบริกนส์ สุกนธหงส์ (2546 : 164-177) ซึ่งพบว่า นิสิตที่บิดามีอาชีพปัจจุบันแตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของวีระพุ่มเกิด (2546 : 60) ซึ่งพบว่า นิสิตที่บิดาและมารดามีอาชีพปัจจุบันแตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

1.6 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 7 ด้านพบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อทำการพิจารณาโดยรวมทุกด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 1) ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองที่ได้รับในแต่ละเดือนที่แตกต่างกันมีผลให้ผู้ปกครองมีความสามารถในการจัดสรรรายได้เพื่อให้แก่นิสิตแตกต่างกัน ส่งผลให้นิสิตได้รับรายได้จากผู้ปกครองในจำนวนที่แตกต่างกัน ทำให้นิสิตมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกันตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บริกนส์ สุกนธหงส์ (2546 : 164-177) ที่พบว่า นิสิตที่มารดามีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกัน

1.7 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของนิสิต

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 7 ด้านพบว่า นิสิตที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร และค่าพาหนะเดินทางระหว่างที่พักหรือที่ทำงานกับมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านอื่นๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน และเมื่อทำการพิจารณาโดยรวมทุกด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 1)

การที่นิสิตมีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันย่อมส่งผลให้นิสิตมีเงินเพื่อใช้จ่ายใช้สอยแตกต่างกันจึงน่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นิสิตมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบริกนส์ สุนทรหงส์ (2546 : 164-177) ที่พบว่านิสิตที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกัน

2. อภิปรายผลความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 กับเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต โดยพิจารณาปัญหาทางการเงินออกเป็น 3 ด้านดังนี้

2.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารกับเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต

ผลการวิจัยพบว่า เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหาร ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2) ส่วนอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิตนั้นพบมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2) จากการวิเคราะห์ปัญหาทางการเงินทั้ง 3 ด้าน คือด้านที่พักอาศัยและอาหาร ปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง และปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา พบว่านิสิตมีปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารมากที่สุดคือร้อยละ 25.5 เมื่อนำมาพิจารณาจำแนกตามเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต จะเห็นได้ว่าเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม และรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง มีปัญหาอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ส่วนอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิตนั้นพบมีความแตกต่างของปัญหาอย่างชัดเจน จากการวิเคราะห์ปัญหาทางการเงินพบว่า อาชีพรับราชการ เกษตรกร และอื่นๆ นั้นมีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คือประมาณร้อยละ 36 อาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชนมีปัญหาร้อยละ 20.0 อาชีพเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัวมีปัญหาร้อยละ 15.9 ส่วนทางด้านอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจนั้นพบที่ไม่มีปัญหาเลย แต่ละอาชีพของผู้ปกครองนั้นส่งผลให้นิสิตมีปัญหาเล็กน้อยแตกต่างกันไปจึงเป็นสาเหตุให้อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหารของนิสิต ทางด้านรายได้ของนิสิตนั้นก็เช่นเดียวกัน คือในแต่ละช่วงรายได้ที่นิสิตได้รับในแต่ละเดือนส่งผลให้นิสิตมีปัญหาทางการเงินในระดับที่แตกต่างกัน คือ รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท นิสิตมีปัญหามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.0 ส่วนรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป นิสิตมีปัญหาน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 10.0 จะเห็นว่าแต่ละช่วงของรายได้ส่งผลให้นิสิตมีปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัย

และอาหารแตกต่างกัน จึงสรุปได้ว่ารายได้ต่อเดือนของนิสิตมีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านที่พักอาศัยและอาหาร

2.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางกับ เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต

ผลการวิจัยพบว่า เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2) จากการวิเคราะห์ปัญหาทางการเงินทั้ง 3 ด้าน คือด้านค่าที่พักอาศัยและอาหาร ด้านค่าเดินทาง และด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษานั้น นิสิตมีค่าใช้จ่ายด้านค่าเดินทางน้อยที่สุดคือมีปัญหาเพียงร้อยละ 11.0 เท่านั้น เมื่อทำการพิจารณาปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางจำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต พบว่าเพศชายมีปัญหาร้อยละ 12.0 เพศหญิงมีปัญหาร้อยละ 10.7 ด้านสาขาวิชาพบว่าสาขาบริหารธุรกิจการบัญชีมีปัญหาร้อยละ 10.4 ส่วนบริหารธุรกิจการตลาดมีปัญหาร้อยละ 11.4 ทางด้านระดับชั้นนั้นพบว่าชั้นปีที่ 3 มีปัญหาร้อยละ 12.2 ชั้นปีที่ 4 มีปัญหาร้อยละ 10.3 เมื่อพิจารณาในด้านอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิตก็พบว่านิสิตมีปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทางอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นสาเหตุให้ เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าเดินทาง

2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษากับเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต

ผลการวิจัยพบว่าเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานข้อที่ 2) เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษานั้นพบว่านิสิตมีปัญหาเพียงร้อยละ 15.7 ซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์ที่น้อยมาก เมื่อนำปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา มาพิจารณาจำแนกตามเพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิตพบว่า เพศชายมีปัญหาร้อยละ 14.0 เพศหญิงมีปัญหาร้อยละ 16.1 ทางด้านสาขาวิชานั้นพบว่าสาขาบริหารธุรกิจการบัญชีมีปัญหาร้อยละ 16.5 ส่วนบริหารธุรกิจการตลาดมีปัญหาร้อยละ 15.0 ด้านระดับชั้นพบว่าชั้นปีที่ 3 มีปัญหาร้อยละ 15.6 ชั้นปีที่ 4 มีปัญหาร้อยละ 15.8 และเมื่อพิจารณาในด้านอื่น ไม่ว่าจะเป็น

ด้านภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต พบว่านิสิตมีปัญหาอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นสาเหตุให้ เพศ สาขาวิชา ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาทางการเงินด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรี ต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากการศึกษาด้านค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต พบว่านิสิตมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวในเรื่องค่าอาหารมากที่สุด รองลงมาคือค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และค่าที่พักอาศัยตามลำดับ ดังนั้นผู้ที่มีความสนใจที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ควรมีการจัดสรรรายได้เพื่อใช้จ่ายตลอดหลักสูตรให้เหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายในเรื่องของค่าอาหาร ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และค่าที่พักอาศัยเนื่องจากผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายทั้ง 3 ประเภทนี้มีจำนวนสูงถึงร้อยละ 76.88 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด เพื่อเป็นการป้องกันและลดปัญหาที่นิสิตมีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอในระหว่างทำการศึกษา

2. จากการศึกษาปัญหาทางการเงินของนิสิต พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาทางการเงิน ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตส่วนใหญ่เป็นบุคคลในวัยทำงาน มีรายได้จากการทำงานพิเศษระหว่างเรียน ฉะนั้นในการพิจารณาให้ทุนการศึกษา หรือเงินทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาแก่นิสิต ควรพิจารณาให้ทุนการศึกษาแก่นิสิตในภาคปกติ ซึ่งมีโอกาสประสบปัญหาทางการเงินได้มากกว่า

3. หากจะพิจารณาให้ทุนการศึกษาหรือเงินทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาแก่นิสิตในหลักสูตรนี้ ควรพิจารณาจากปัจจัยทางด้านอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนิสิต ทั้งนี้เนื่องจากผลการศึกษาพบว่าปัจจัยทั้ง 2 อย่างนี้มีผลต่อปัญหาทางการเงินของนิสิต

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากข้อมูลและผลการวิจัยน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยต่อไป

1. ในการทำการวิจัยในครั้งนี้พบว่านิสิตมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านค่าอาหารมากที่สุด รวมถึงปัญหาทางการเงินนั้นก็พบว่านิสิตมีปัญหาทางการเงินด้านค่าอาหารและที่พักมากที่สุดเช่นเดียวกัน ฉะนั้นในการทำการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยคิดว่าน่าจะมีการเก็บข้อมูลในเรื่องของปัจจัยหรือสาเหตุที่ส่งผลต่อค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิต เพื่อความชัดเจนในการหาทางแก้ไขปัญหาทางการเงินแก่นิสิตต่อไป

2. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยในเชิงปริมาณ ฉะนั้นในการทำการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการวิจัยค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินโดยใช้การวิจัยในเชิงคุณภาพ เพื่อที่จะให้ทราบปัญหาที่แท้จริงของนิสิต

3. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในสาขาวิชาอื่น เพื่อเป็นการเปรียบเทียบ ค่าใช้จ่ายและปัญหาที่เกิดขึ้น ว่าแตกต่างกันหรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กอบกุล คงสุขไทย. (2529). ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ขนิษฐา ไฉลกพันธ์รัตน์. (2539). การศึกษาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- จริย์ อัสวดีกุล. (2541). การศึกษาสภาพค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.
- เจียม ไทยยิ่ง. (2520). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2541). รายงานการวิจัยประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ณัฐนันท์ ลีสัตบุรุษ. (2545). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สารนิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เดือนใจ บำรุงพงษ์. (2535). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก : การศึกษาเฉพาะกรณี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2542). แผนแนวการศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษาทบวงมหาวิทยาลัยกองบริการการศึกษาสำนักปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. ทบวงมหาวิทยาลัย.
- เทียนฉาย กีระนันท์. (2519). เศรษฐศาสตร์ : ทรัพยากรมนุษย์และกำลังคน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- นวลทิพย์ ควกุล. (2527). เศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- บุญคง หันจางสิทธิ์. (2540) เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : โอ.เอส พรินต์ติ้ง เฮาส์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บริรักษ์ สุคนธ์หงส์. (2546). การวิเคราะห์และเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปาริชาติ รัตนรักษ์ และ สมหวัง ชัยตามล. (2530). ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ : รายงานการวิจัย.
- พันธ์ทิพย์ จันทรแก้ว. (2545). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อหน่วยด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษา : กรณีศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ถ่ายเอกสาร
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2536). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ สุวีริยาสาส์น.
- วีระ พุ่มเกิด. (2546). ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนดุสิต. สารนิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). ร่างแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. กรุงเทพฯ.
- สำรวล ชุ่มเมืองปัก. (2542). ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2540). การประเมินผลโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เลียงเชียง กรุงเทพมหานคร.
- อธิปติ ทองแพง. (2543). การศึกษาวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- อุบลรัตน์ เท้นประเสริฐ. (2530). การวิเคราะห์ผลตอบแทนของสังคมและส่วนบุคคลในการลงทุนในการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อัมพร วิจิตรพันธ์ และ สุณี ฉัตราคม. (2531) เศรษฐศาสตร์การศึกษาและการวางแผนกำลังคน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์ อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/6223

วันที่ ๒๒ สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวกัลยา สุวรรณมัลย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของ นิสิตระดับปริญญาตรีต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐภา ดันสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิตระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง หลักสูตร 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวกัลยา สุวรรณมัลย์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์ณภัทรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มสว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/ ๘๒๒๗

วันที่ ๔๔ สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวกัลยา สุวรรณมัลย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของ นิสิตระดับปริญญาตรีต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉัฐภา ดันสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง ชั้นปีที่ 3-4 ภาคพิเศษ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของ นิสิตระดับปริญญาตรีต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวกัลยา สุวรรณมัลย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/ 6/54

วันที่ 19 สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวกัลยา สุวรรณมัลย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิตระดับปริญญาตรีต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐกา ตันสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง ชั้นปีที่ 3 – 4 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (การบัญชี และการตลาด) ตอบแบบสอบถามค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิตระดับปริญญาตรีต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี สาขาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวกัลยา สุวรรณมัลย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

**ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจ
ระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545**

คำชี้แจง

ในการทำการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรีต่อเนื่องหลักสูตร 2 ปี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ จะนำมาเป็นแนวทางในการตัดสินใจเข้ารับการศึกษาต่อในคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อลดปัญหาความสูญเปล่าทางการศึกษา และเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะให้ทุนสนับสนุนแก่นิสิต

ข้อมูลที่ได้รับไม่มีผลต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใด จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงที่สุด และตอบทุกข้อที่ได้ถามไป

ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

นางสาวกัลยา สุวรรณาลัย
ผู้วิจัย

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ
☐ ชาย ☐ หญิง
2. สาขาวิชา
☐ บริหารธุรกิจ การบัญชี ☐ บริหารธุรกิจ การตลาด
☐ อื่น ๆ ระบุ.....
3. ระดับชั้นที่ศึกษาในปีการศึกษา 2545
☐ ชั้นปีที่ 3 ☐ ชั้นปีที่ 4
4. ภูมิลำเนาเดิม
☐ กรุงเทพมหานคร ☐ ต่างจังหวัด (จังหวัด.....)
5. อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง
☐ รับราชการ ☐ เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว
☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ เกษตรกร
☐ ลูกจ้างบริษัทเอกชน ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)
6. รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง..... บาท
7. รายได้ต่อเดือนที่นิสิตได้รับจากผู้ปกครอง.....บาท
8. รายได้ต่อเดือนที่นิสิตได้รับจากการประกอบอาชีพหรือทำงานพิเศษระหว่างเรียน.....บาท
9. สถานที่พัก ในขณะที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
☐ บ้านตนเอง (บิดา มารดา) ☐ บ้านเพื่อน
☐ บ้านญาติ ☐ หอพัก
10. ท่านต้องจ่ายค่าที่พักอาศัยหรือไม่อย่างไร
☐ ไม่ต้องจ่าย ☐ จ่ายรายปี
☐ จ่ายรายเดือน ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)

ตอนที่ 2

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจ หลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง โปรดกรอกจำนวนเงินลงในช่องว่าง (...) ที่ตรงตามความเป็นจริงของตัวท่านมากที่สุด
ในขณะที่ท่านศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒท่านมีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในแต่ละ
ด้านต่อไปนี้เป็นจำนวนเงินเท่าไร

1. ค่าที่พักอาศัยรวมทั้งค่าสาธารณูปโภค(ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์)
ประมาณเดือนละ.....บาท
2. ค่าอาหาร(ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ตลอดวัน) เมื่อมาศึกษา
ประมาณวันละ..... บาท
3. ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางระหว่างที่พักหรือที่ทำงานกับมหาวิทยาลัย
ประมาณเดือนละ บาท
4. ค่าพาหนะเพื่อเดินทางไปกลับระหว่างที่พักในกรุงเทพมหานครกับภูมิลำเนาเดิม
ภาคเรียนละ..... บาท
5. ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา(ค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่
เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมการศึกษา รวมถึงค่าปรับในการลงทะเบียนล่าช้ากว่ากำหนด) ภาค
เรียนละ..... บาท
6. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอุปกรณ์การศึกษา (ค่าสมุด ค่าเครื่องเขียน ค่าพิมพ์รายงาน ค่าถ่าย
เอกสาร รวมถึงค่าตำราเรียน และค่าเอกสารที่ใช้ประกอบการเรียน)
ประมาณเดือนละ.....บาท
7. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด(ค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมระหว่างเรียน ค่าของขวัญ ค่าทำการกุศล
และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่นอกเหนือจาก 6 ข้อข้างต้นที่เกี่ยวกับการศึกษา)
ประมาณเดือนละบาท

ตอนที่ 3

ปัญหาทางการเงินของนิสิตสาขาบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง หลักสูตร 2 ปี
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ในระหว่างที่ท่าน
ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ท่านมีปัญหาทางการเงินในด้านต่าง ๆ เหล่านี้
หรือไม่

ปัญหาด้านที่พักอาศัยและอาหาร

1. ท่านจ่ายค่าที่พักไม่ทันตามกำหนดเวลา
☐ มากกว่า 6 ครั้ง ☐ น้อยกว่า 6 ครั้ง
2. ต้องหยิบยืมเงินจากบุคคลอื่นเพื่อเป็นค่าที่พักอาศัยเนื่องจากไม่มีเงิน หรือมีเงินไม่เพียงพอในการจ่ายค่าที่พักอาศัย
☐ ทุกครั้ง ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย
3. ต้องเลือกรับประทานอาหารที่มีราคาถูกทุกครั้งเนื่องจากมีเงินไม่เพียงพอ
☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
4. ไม่มีเงินในการซื้อ ข้าว 1 จาน น้ำ 1 แก้วในแต่ละมื้อเมื่อมาศึกษา
☐ ทุกครั้ง ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย

ปัญหาด้านค่าเดินทาง

5. ต้องเลือกเดินทางมาศึกษาระหว่างที่พักอาศัยหรือที่ทำงานกับมหาวิทยาลัยโดยใช้พาหนะที่มีราคาถูกที่สุดทุกครั้งเนื่องจากไม่มีเงิน หรือมีเงินไม่เพียงพอ
☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
6. ไม่มีเงินในการจ่ายค่าพาหนะเพื่อมาศึกษาระหว่างที่พักอาศัยหรือที่ทำงานกับมหาวิทยาลัย ทำให้ต้องหยิบบัตรบุคคลอื่น
☐ ทุกครั้ง ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย
7. ไม่สามารถมาศึกษาได้เนื่องจากไม่มีเงินค่าพาหนะระหว่างสถานที่พักอาศัยหรือสถานที่ทำงานกับมหาวิทยาลัย
☐ ทุกครั้ง ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย
8. ไม่มีเงินในการเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่พักในกรุงเทพมหานครกับภูมิลำเนาเดิมตอนปิดภาคเรียน
☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่

9. ต้องหยิบยืมเงินเพื่อเป็นค่าพาหนะเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่พักในกรุงเทพมหานคร กับภูมิลำเนาเดิมเนื่องจากไม่มีเงินหรือมีเงินไม่เพียงพอ
- ☐ ทุกครั้ง ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย
10. ต้องเลือกเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่พักในกรุงเทพมหานครกับภูมิลำเนาเดิมโดยใช้พาหนะที่มีราคาถูกที่สุดทุกครั้งเนื่องจากไม่มีเงิน หรือมีเงินไม่เพียงพอ
- ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่

ปัญหาด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

11. ต้องขอผ่อนผันในการจ่ายค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาทุกครั้งเนื่องจากไม่มีเงินหรือมีเงินไม่เพียงพอ
- ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
12. ไม่มีเงินหรือมีเงินไม่เพียงพอในการจ่ายค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาในช่วงเวลาที่กำหนด
- ☐ ทุกครั้ง ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย
13. ต้องหยิบยืมเงินจากบุคคลอื่นเพื่อเป็นค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาเนื่องจากไม่มีเงินหรือมีเงินไม่เพียงพอ
- ☐ ทุกครั้ง ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย
14. ต้องหยิบยืมอุปกรณ์การศึกษา (สมุด เครื่องเขียน ตำราเรียน และเอกสารประกอบการเรียน) จากเพื่อนร่วมชั้นทุกครั้ง
- ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
15. ไม่มีเงินหรือมีเงินไม่เพียงพอในการซื้ออุปกรณ์การศึกษา
- ☐ ทุกครั้ง ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย
16. ต้องหยิบยืมเงินจากบุคคลอื่นเพื่อเป็นค่าอุปกรณ์การศึกษา
- ☐ ทุกครั้ง ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย
17. ไม่มีเงินในการถ่ายเอกสารและพิมพ์รายงาน
- ☐ ทุกครั้ง ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย
18. ไม่มีเงินในการซื้อเอกสารและตำราเรียน
- ☐ ทุกครั้ง ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย
19. ต้องหยิบยืมเงินจากบุคคลอื่นเพื่อเป็นค่าถ่ายเอกสารและพิมพ์รายงาน
- ☐ ทุกครั้ง ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย
20. ต้องหยิบยืมเงินจากบุคคลอื่นเพื่อเป็นค่าซื้อเอกสารและตำราเรียน
- ☐ ทุกครั้ง ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย

21. ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ระหว่างเรียนทุกครั้งเนื่องจากไม่มีเงิน

☐ ใช่

☐ ไม่ใช่

22. ไม่มีเงินหรือมีเงินไม่เพียงพอในการทำกิจกรรมต่างๆ ระหว่างเรียน

☐ ทุกครั้ง

☐ บางครั้ง

☐ ไม่เคย

23. ต้องหยิบยืมเงินจากบุคคลอื่นเพื่อเป็นค่ากิจกรรมต่างๆ ระหว่างเรียน

☐ ทุกครั้ง

☐ บางครั้ง

☐ ไม่เคย

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวกัลยา สุวรรณมัลย์
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2517
สถานที่เกิด	47 หมู่ 2 ตำบลดอนกรวย อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี 70130
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	604/758-9 หมู่ 1 ซอยเพชรเกษม 92/1 แขวง บางแคเหนือ เขตบางแค กรุงเทพฯ 10160
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	กิจการส่วนตัว
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ภานิตย์เจริญ 604/758-9 หมู่ 1 ซอยเพชรเกษม 92/1 แขวง บางแคเหนือ เขตบางแค กรุงเทพฯ 10160
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสายธรรมจันทร์
พ.ศ. 2540	ปริญญาตรี จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2547	ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร